



# Steziice

STEZICE - šolski časopis za radovedne - LETNIK 38 - ŠTEVILKA 1 - JUNIJ 2007

## 8. FEBRUAR – SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK

Barbara Ahačič, učiteljica slovenščine in angleščine

»Sem dolgo upal in se bal,  
Slovo sem upu, strahu dal;  
Srce je prazno, srečno ni,  
Nazaj si up in strah želi.«

8. februar 1849, četrtek, ura je osem zjutraj. V hiši Frana Mayerja v Kranju je umrl France Prešeren. Njegova poslednja volja se je glasila takole:

'Premožnja tako ali tako nimam, če bi ga pa vendarle kaj ostalo, ga naj podedujeta oba otroka, ki ju imam z neko Jelovškovo v Ljubljani.'  
Pohišstvo in posteljnino je zapustil sestri Katri, na koncu pa je še dodal:  
'Tudi moja zlata žepna ura naj bo last tistih dveh otrok Jelovškove.'

»Slep je, kdor se s petjem ukvarja,  
Kranjec moj mu sle kaže:  
Pevcu vedno sreča laže,  
On živi, umrje brez d'narja.«

8. februar 2007, četrtek. Slovenci se spominjamo Prešerna in praznujemo kulturni praznik. Danes vemo, da je Prešernova zapuščina veliko večja od tiste iz njegove oporoke.

Res je večino svojega življenja preživel v revščini, a svojemu narodu je zapustil svoje delo, svoje pesmi, svoje Poezije.

Prešernov duh je še kako živ in pesnik nas spremlja na vsakem koraku.

V spomin nanj že od leta 1944 praznujemo kulturni praznik, že 60 let podeljujejo Prešernove nagrade za kulturno-umetniške dosežke, septembra leta 1992 je prišel v obtok bankovec za 1000 tolarjev s Prešernovo podobo in dve leti kasneje je Zdravljica postala slovenska himna. Letos smo dobili evre in na kovancu za 2 evra je Prešernov portret in verz Zdravljice.

Morda bo koga navdušil podatek, da je bil lani France Prešeren drugi najbolj iskani slovenski moški na spletu, da se po njem imenujejo 4 osnovne šole v Sloveniji in da njegovo ime nosi trg v osrčju prestolnice.

Prešeren je že davno preživel samega sebe. In o Prešernu je bilo napisanih toliko besed, govorov in razmišljanj, da danes, za spremembo, ne bomo govorili o njih. Naj Prešernove pesmi pojejo same zase. Naj se nas dotaknejo, naj nas navdušijo, naj v nas prebudijo različna čustva. Tako kot to počnejo dneve in leta in stoletja.

Prešeren je občudovan in kritiziran, opevan in bran. Njegova duša je slovenska, v duhu je svetovljan. Prešernova podoba je še danes zavita v tančico skrivnosti, a sporočila njegovih pesmi so jasna. In večna. In zato je Prešeren največji in nesmrten.

"Živé naj vsi naródi,  
ki hrepené dočakat dan,  
ko, koder sonce hodi,  
prepir iz svéta bo pregnan,  
ko rojak prost bo vsak,  
ne vrag, le sosed bo mejak!"

Viri:

Mušič, Janez. *Zgodbe o Prešernu*. Ljubljana: Borec, 1989.

Prešeren, France. *Poezije*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1968.

(odlomek iz govora ob slovenskem kulturnem prazniku)

## VESELI DECEMBER

Žan Dolinar, 7.c

December je mesec veselja in praznikov, mesec obdarovanj in pisanja voščil, mesec, ko razmišljam o preteklosti in delamo načrte za prihodnost.

Na OŠ Bistrica smo se odločili, da tudi sami dodamo kamenček v mozaik vseh mogočih prireditvev in tako smo v četrtek, 14. decembra 2006, pripravili prireditve s kulturno-umetniškim programom, s katero smo predstavili košček ustvarjalnosti učencev naše šole.

Na OŠ Bistrica je kar nekaj dobrih bodočih umetnikov, ki so dobili možnost in priložnost, da predstavijo svoje delo.

Vsi obiskovalci prireditve so si lahko ogledali razstavo likovnih del učencev naše šole, ki je nastala pod budnim očesom učiteljice Darje Zupan. Z veseljem so ugotovili, da mladim umetnikom tako talenta kot tudi znanja ne manjka. Najboljši so si prislužili tudi posebna priznanja za likovne dosežke. To so Nebojša Majstorovič, Janez Albert Novak, Rok Legat, Dora Kaštrun in Andreja Matijašević. Nihče od njih sicer ni prepričan, da bo postal tudi poklicni likovnik, ampak časa za odločitev imajo še dovolj.



Učenci razredne stopnje, ki obiskujejo dramski krožek, so nam pripravili igrico, ki je razlagala o tem, kako se tudi vladar lahko naveliča vladati. Vsekakor je igrica navdušila občinstvo, saj so učenci spretno in prepričljivo odigrali svoje vloge, ki so jih pridno študirali pod mentorstvom učiteljice Jožice Ropoša.

# Stezičice

Seveda bi šlo težko brez glasbenikov, ki so nas očarali z različnimi melodijami. Tako smo slišali skladbo Nemški ples Wolfganga Amadeusa Mozarta, ki sta jo zaigrali Klara Gričar in Neja Bogataj, pesem Little Brown Jug sta odigrali Nina Žumer in Tjaša Škufca, pesem Nesramni jezdec, Hauswirtha, pa je na harmoniko zaigral Jaro Veselinovič. Slišali smo tudi pevski zbor OŠ Bistrica, ki je pod vodstvom učiteljice Nataše Puhar zapel pesem Čez šušarski most.

Ob vsem tem pa so učenci in učitelji OŠ Bistrica poskrbeli tudi za ročno izdelane praznične voščilnice, ki jih je bilo mogoče kupiti v času prireditve in ki so, verjamemo, navdušile vse, ki so ji prejeli v času veselega decembra. Upamo, da je bila v njih zapisana kakšna lepa misel, mi pa dodajamo svoj SREČNO 2007 vsem, ki spremljate naše delo, nas podpirate in z veseljem obiskujete šolske prireditve.

## OBISK KNJIŽNICE

Matej Langus, 4.b

V šoli delamo projekt Moja prva knjiga. Del tega je tudi obisk šolske knjižnice.

Danes smo šli drugo šolsko uro v knjižnico. Knjižničarka nas je lepo pozdravila. Najprej nam je razkazala strokovni del knjižnice. Pokazala je plakat, na katerem so bile napisane številke, po katerih so razporejene knjige.

Tudi na policah so ozneke, ki nam pomagajo, da knjige hitreje poiščemo. Podatke o knjigah smo pogledali tudi na računalniku. Lahko smo našli tudi druge knjižnice in poiskali njihove podatke o knjigah. Na koncu pa smo po Slovarju slovenskega knjižnega jezika iskali različne besede. Obisk knjižnice mi je bil zelo všeč. Mislim, da bom se od sedaj naprej v knjižnici še bolj znašel.

Jure Likozar, 4.b

Na naši šoli imamo knjižnico, ki je namenjena nam učencem in zaposlenim na tej šoli.

Knjižnica je majhna, a v njej je veliko knjig. Knjige si lahko izposodiš, a ne moreš jih kupiti.

Za red v knjižnici in za knjige skrbi knjižničarka Metka Kavčič.

Ko stopiš v knjižnico, te knjižničarka prijavi v šolski računalnik. Nato lahko odideš izbirat knjige. Če ne najdeš knjige, ti pomaga knjižničarka Metka. Nam so najbolj v pomoč enciklopedije, slovarji, leksikoni in priporočniki. Tudi te knjige so na posebnih policah razporejene po skupinah.

V šolski knjižnici imamo tudi bralni kotiček, kotiček z igrami in računalniški kotiček. V kotičku z igrami se igramo igre in se sprostimo, v kotičku z računalnikom pa lahko brskamo po spletnih straneh, ki so nam na voljo. Preko računalnika se lahko povežemo s knjižnico v Trziču in si tam izposodimo knjigo.

Čeprav je naša knjižnica majhna, se v njej dobijo najrazličnejše knjige, ki nam pomagajo pri učenju, sprostitvi in zabavi.

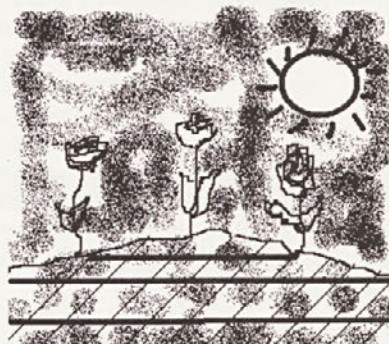
## NEKAJ MOGOČNEGA

Ana in Majda Zupan, 5.a

Nekaj mogočnega spominja na nekaj velikega in širokega. To je zagotovo najdebelejši kostanj v okolici Trziča. Raste med Hudim in Hušico. Pravijo, da ga mora objeti vsaj sedem ljudi. Če pa izmerimo njegov obseg ugotovimo, da je debel 7 metrov in 70 centimetrov. O njegovi starosti pričajo nekatere suhe veje, star je približno 350 let.



Raisa Čufurovič, D 4.a



Vanja Čosič, D 4.a



Anže Špendal, D 4.b

## PROSTOVOLJNO DELO V DOMU PETRA UZARJA

*Ljudje smo kot travniške cvetlice. Njihove odlike in lepoto tako zlahka spregledamo ali jih imamo za samoumevne. Vsakdo bi se moral od časa do časa dotakniti travniške cvetlice in si jo natančno ogledati. V svojih listih ima nežne žile. Cvetni listi so tako krhki in cvet tako čudovit. Obrnite jo proti sončni svetlobi in poiščite njeno posebno simetrijo. Ima neko čisto svojo lepoto.*

*Tudi ljudi si je treba поблиže ogledati. Vendar moramo gledati preko slabotnega in nespametnega v nas. Moramo si prizadevati, da bi našli lepoto, ki je še nihče drug ni iskal dovolj dolgo ali dovolj daleč, da bi jo odkril.*

John Powell

Prostovoljno delo je brezplačno zagotavljanje pomoči prostovoljcev otrokom ali odraslim, ki imajo različne potrebe in probleme. In vendar je tudi veliko več. Je delo z ljudmi in za ljudi. Je delo, ki ne prinaša dobička in ne denarnih nagrad, a nas bogati. In daje življenju nov smisel, vsebino, globlji pomen.

V letošnjem šolskem letu smo na OŠ Bistrica začeli s prostovoljnim delom v Domu Petra Uzarja v Bistrici. Mentorica Majda Fiksi in koordinatorka v Domu Petra Uzarja gospa Marjeta Šumič sta združili moči in nas navdušili za prostovoljno delo. Tako učenke 9. razredov obiskujemo varovance v domu, se z njimi družimo, klepetamo, obujamo spomine, poslušamo zgodbe in tkemo niti prijateljstva. Ob tem spoznavamo nov svet, poslušamo zgodbe o časih, ki so minili, in navezujemo stike z ljudmi, ki so jim izkušnje podarile modrost, leta pa zlahkost.

Prostovoljno delo v resnici sploh ni delo, ampak je veselje, je način preživljanja prostega časa in je prijeten način spoznavanja sveta starejših. In vsak prostovoljec je plemenit človek, ki se zna v času, ko svet hiti v različne smeri, ustaviti in prisluhniti sočloveku.

»Prostovoljno delo rada opravljam. Obiskujem gospo Vido Dolinar. Zelo dobro se razumeva. Na začetku me je skrbelo, kaj se bova z gospo Vido pogovarjali, a ves moj strah je bil odveč, saj tem za pogovor nikoli ne zmanjka. Zelo sem vesela, da sem prostovoljka in zdi se mi zelo lepo, da šola sodeluje z Domom Petra Uzarja.«

Rebeka Zaplotnik

»Za prostovoljno delo sem se odločila, ker rada pomagam ljudem. Med izvajanjem prostovoljnega dela se počutim zelo dobro, saj vem, da se ne bom dolgočasila in da bom enemu od oskrbovancev polepšala dan. Vsak teden komaj čakam sredo, saj je to dan, ko obiščem gospo Marijo. Med obiskom klepetava, se smejiva šalam in popijeva lonček kave.«

Katja Mihelič

»S prostovoljnim delom sem pridobila veliko novih izkušenj, ki jih v življenju ni nikoli preveč. H gospel, ki jo obiskujem, pridem vsak eden za dve uri. Veliko se pogovarjava in verjamem, da sva ustvarili zelo dober odnos. Tak način preživljanja prostega časa se mi zdi koristen, saj tako naredim nekaj zase in polepšam dan sočloveku. Zelo sem vesela, da sem se prijavila za to delo.«

Maja Pozvek

**Prostovoljke:** Eva Silvija Novak, Maja Pozvek, Eva Srečnik, Tea Jakovljevič, Nina Bajželj, Katja Mihelič, Neža Albreht, Rebeka Zaplotnik in Gabi Noč.

**Mentorici:** Majda Fiksi, Marjeta Šumič

**Zapisale:** učenke novinarskega krožka z mentorico Barbaro Ahačič



## VTISI O ŠOLI V NARAVI

Jure Likozar, 4.b

Nedelja popoldan! Z mamico sva pripravljala stvari za v šolo v naravi. Skupaj pakirava kovček, smuči in čevlje. Ker sem se veselil, sem se že zgodaj odpravil v posteljo in zaspal.

Naslednje jutro sem vstal, se pripravil in mami me je peljala na zbirališče v Bistrico, kjer smo zložili prtljago v avtobus in se odpeljali na Zelenico. Ob prihodu smo se namestili po sobah, odložili prtljago in odšli na smučanje. Sledil je preizkus znanja o smučanju in razvrstitev v skupine. Smučal sem v skupini, ki jo je vodila učiteljica Jana. V smučanju sem zelo užival. Čas je hitro minil in že je bilo kosilo in nato popoldanski počitek. Sledil je še pohod na stari Ljubelj, kjer smo se zabavali in izvedeli, kako so naši predniki prečkali državo. Vsi utrujeni smo prišli v hotel. Pojedli smo večerjo in odšli spat.

Drugi dan našega zimovanja, se je začel z bujenjem in pospravljanjem sobe za oceno, kjer se nismo preveč odrezali. Sledilo je smučanje in vadba pravilnega zavijanja in pravilne drže telesa. Po štirih urah smučanja smo odšli v hotel na kosilo in zaslužen počitek. Sledil je tek na smučeh, ki pa ni tako lahek, kot je videti na televiziji. Bolj prijetno mi je bilo, ko so prišli reševalni psi z gorskimi reševalci. Pokazali so nam, kako psi rešujejo ponesrečence.

Deževna sreda! Žal smo ostali brez smučanja, a smo se zabavali ob gledanju televizije in ob naših vragolijah.

Deževno četrtkovo jutro je dalo odločitev, da se vrnemo domov. Poklicali smo starše, spakirali prtljago in tako zaključili šolo v naravi.

Luka Valjavec Soklič, 4.b

Ko sem se zjutraj zbudil, sem se oblekel, vzem opremo in odšel pred zelenjavarja, kjer nas je čakal avtobus. Vso opremo smo dali v avtobus in se odpeljali na Ljubelj. Takoj po prihodu smo odložili stvari po sobah in odšli smučat. Na preizkusu smučanja so se učitelji odločili, v katero skupino bodo koga dali. Mene so dali v najboljšo skupino. Že prvi dan smo šli na plaz. Po smučanju smo imeli kosilo, ki je bilo zelo okusno. Kdor ni hotel peti, je moral narediti petdeset

počepov. Ko smo prišli v hotel, smo pojedli večerjo in odšli spat. Naslednji dan smo najprej zajtrkovali, nato pa smo šli smučat. Tudi naslednji dan smo smučali na plazu. Po kosilu smo imeli tek na smučeh. Naučili smo se teči na tri načine. Potem smo dobili učne liste in jih rešili. Po večerji smo se v sobi malo hecali, nato pa zaspali.

V sredo je bilo zelo slabo vreme, zato nismo šli smučat. Reševali smo učne liste in pogledali dva filma: Ledena doba 1 in Divjina. Zatem sta nas obiskala dva gorska reševalca in reševalni pes. Veliko sta nas naučila o reševanju izpod plazov. Nato smo se šli dričat po snegu. Ko se je začelo nočiti, smo šli v disko. Jaz sem posodil svoj mp3, da smo imeli malo novejšo glasbe. Zelo veliko smo plesali in se zabavali.

Naslednje jutro, v četrtek, so nam učitelji rekli, da zaradi slabega vremena odhajamo domov. Vsi smo bili žalostni. Pospravili smo sobe in spakirali obleke v torbo. Po zajtrku smo odšli domov. Doma so me bili vsi zelo veseli.

## IZLET NA DEBELI RTIČ

Kristjan Zavrl, 4. Kovor

V petek, 30. 3. 2007, smo se zjutraj zbrali pred šolo in skupaj z učiteljico Irmo Lipovec odšli v Ankaran. Tam so nas pričakali otroci OŠ Ankaran in nam za prisrčen sprejem zapeli pesmico. Potem smo vsi skupaj odšli na DEBELI RTIČ. Sprehodili smo se po parku in prišli do morja. Tam smo se skupaj slikali. Ogleдали smo si še bazen na Debelem Rtiču. Nato je sledila dobra malica. Po malici smo odšli na školjkišče in še tam nabrali malo školjk. Vsi, ki so nas pričakali, so bili do nas izredno prijazni.

Doživeli smo lep izlet in spoznali tudi vrstnike iz Ankarana.

Zadovoljni in polni novih vtisov smo se odpeljali proti domu.

## KULTURNI DAN

Katja Kavčič, 5.c

V sredo, 4.4.2007, smo se z učiteljico odpravili h gospodu Jerneju Kosmaču. Že pri vhodu v hišo sem bila zelo navdušena, saj sem videla veliko lepih in lesenih izdelkov. Gospod se nam je najprej na kratko predstavil, nato pa nam je malo povedal o čevljarjih in »šuštarjih«. Najbolj mi je bila všeč zgodba o njegovem starem očetu in Vidmarju. Pokazal nam je tudi nekaj izdelkov in povedal kako so jih uporabljali, kakšen pomen imajo, kako se prižgejo ali iz česa so narejeni. Vprašal nas je, če vemo, kako so včasih lizali žlice in ker sem odgovor slučajno vedela, mi je gospod Kosmač podaril žlizo. Na koncu nam je vsem dal leseno »tablico« na kateri je bil sv. Jur in nam pokazal svojo zbirko lesa. Zahvalili smo se mu in odšli nazaj v šolo. Imeli smo kar nekaj časa, da smo pojedli malico nato pa smo odšli na pouk gospodinjstva. Tam smo najprej naredili testo in skuhamo jajca. Ko je bilo vse to narejeno, smo testo oblikovali, vanj položili jajce in dali v pečico. Vmes smo narezali šunko in klobaso. Ker je bilo jajc malo preveč, smo jih nekaj priložili na krožnik in dodali malo hrena. Vse skupaj smo odnesli v zbornico. Da pa ne bi jedli samo učitelji, smo se tudi mi malo najedli testa in jajc. Po končanem delu sva z Riko ostali še skoraj celo uro v učilnici in vse lepo pospravili. Ta dan mi bo ostal v lepem spominu!

## »ŠKAPULIR, IZDELAJMO TRŽIŠKI SPOMINEK«

Irma Lipovec, vodja PŠ KOVOR

Pred 335 leti je bila v Trziču ustanovljena škapulirska bratovščina in neznani dobrotnik je prinesel srebrn Marijin kip, ki ima mezinec na roki odmaknjen od ostalih prstov zato, da so nanj lahko obesili škapulir. Škapulir je bil neke vrste obesek, sestavljen iz dveh pravokotnih koščkov blaga, na katerem sta bili sveti podobi. Povezana sta bila z dvema trakovoma, tako da so ju lahko preko glave položili na prsi in hrbet. Tak škapulir so člani bratovščine dobili v župnišču, položili so ga na mezinec škapulirske Matere božje, da ga je blagoslovila. Z blagoslovljenim škapulirjem so se počutili varne, ko so fantje odhajali v vojsko, dekleta na delo v Trst ...

Škapulirske bratovščine v Trziču ni več, spomin nanjo pa je popolnoma zbledel. Ostal je samo srebrn kip, ki ga je močno načel zob časa. Ta kip pa je neprecenljive vrednosti, saj je edini v Evropi. Gospa Janja Sajovic je izvedela zanj, se pri strokovnjakih pozanimala za zgodovinsko vrednost in se odločila, da mora to dragocenost v Trziču rešiti in ohraniti. Začela je z akcijo zbiranja denarnih prispevkov za obnovo, povezala je ljudi, ki so vsak po svoji strokovni in človeški plati priskočili na pomoč, pozvala je šole za izdelovanje otroških škapulirjev ... Gospod Christoph Pteidl Porenta je poznavalec starin, tudi tistih iz sakralne dediščine, in izvrsten restavrator. Trzičanom je natančno pokazal poškodbe na kipu in predstavil načrt obnove. Delo je bilo izredno zahtevno in zamudno, a vrhunsko opravljeno. Obnovljen kip bo od sedaj naprej postavljen v Župnijski cerkvi v Trziču, župnik gospod Roman Starc pa ga je blagoslovil na Florijanovi procesiji, 4. maja letos.

Na pobudo gospe Janje Sajovic je ideja o izdelovanju škapulirjev začela dobivati obliko.

Zamisel se mi je zdela zelo zanimiva in odločili sva se, da povabiva k sodelovanju učitelje in učence vseh trziških šol.

Najprej sem morala obrazložiti pomen originalnega škapulirja. Zelo mi je bila všeč sporočilnost - prošnja za pomoč in zaščito. Vemo, da v današnjem stresnem času potrebujemo ogromno pomoči, prošenj, lepih in pozitivnih misli. Menim, da moramo otroke vzgajati tako, da bodo pozitivno naravnani in da bodo mislili in delali dobro. Prepričana sem bila, da bi z izdelovanjem otroških škapulirjev dosegli te cilje.

Ponudbo so sprejeli in projekt se je začel. Začela sem z zbiranjem materiala. Tu sem z velikim presenečenjem spoznala, da so vsi, ki sem jih prosila, prispevali obilico zelo lepega materiala.

Na nekaterih šolah so škapulirje izdelovali pri pouku ali pri krožku. V Kovorju pa sem povabila k sodelovanju tudi starše. Odziv je bil čudovit, saj se je od 73 otrok na šoli vabilu odzvalo; sodelovalo je 45 učencev in 17 staršev. Organizirala sem dve popoldanski delavnici. Škapulirje smo izdelovali z različnimi materiali: usnje, blago, das masa, fimo masa, les. Z učenci smo se najprej pogovorili o sporočilu na škapulirju, šele potem so oblikovali sliko.

Želje so bile zelo različne, saj smo posegali po različnih temah: zdravje, uspeh v šoli in v življenju, dobre misli, popotnica ob rojstvu, varna vožnja, drobne otroške želje ...

Vzdušje na delavnicah je bilo čudovito. Zelo lepo je bilo videti starše in otroke, ki so ustvarjali skupaj. Močna pozitivna naravnost pa je prispevala še dodaten čar.

Na vseh trziških šolah so drobne otroške roke oblikovale škapulirje in pisale želje, ki so prihajale iz srca.

Župnik gospod Roman Starc je v Cerkvem glasniku zapisal: »Ob nekaterih čisto otroško prisrčnih in preprostih željah se človek nasmehne, ob drugih, ki jih zaznamuje življenje z vso svojo težo, pa se globoko zamisli in ne moreš ostati neprizadet.«

- Mir v srcu in čisto dušo.
- Pomagaj mi, da ne bom več poreden.
- Želim si, da bi teta Maja dobila dojenčka.
- Mama, želim, da bi bila vedno zdrava.
- Da se oči in mami ne bi nikoli kregala.
- Vsem bolnim želim, da bi ozdraveli.
- Naj vladata mir in ljubezen med vsemi ljudmi sveta.
- Babica, kmalu ozdravi.
- Želim si premagati svojo bolezen.
- Želim si odličen uspeh v šoli.
- Ceste na tvojih vožnjah naj bodo prijazne.
- Naj te lepota planik vodi v gorah.
- Da ribice ne bi poginile.
- Tvoje spretne noge naj žogo brčnejo v gol.

Škapulirje je pregledala in nagradila posebna komisija, nagrade pa so učenci dobili na Florijanovi procesiji, 4. maja.

Projekt smo zaključili s predstavitvijo škapulirjev na Florijanovi procesiji 4. maja. Kljub deževnemu vremenu nam je župnik gospod Roman Starc prijazno pripravil dve mizi pod zvonikom pred vhodom v cerkev. S predstavniki učencev in njihovimi mentorici smo razstavili škapulirje, nekaj učencev pa je pokazalo, kako smo jih izdelovali.

Prav poseben škapulir smo izdelali za našo Podružnično šolo Kovor. Obesili ga bomo pri vhodu v šolo. Pod ta škapulir bodo lahko učenci lepili listke s svojimi željami zase in za druge. V trenutkih stisk in strahov bodo imeli nekaj, kar jim bo vlivalo upanje.

Z enakim namenom smo poklonili škapulir tudi gospodu Borutu Sajovicu. Nanj smo napisali želje za občino Trzič. Upam, da boste tudi občani in občanke pod ta škapulir obesili željo, prošnjo ali pohvalo.

# Stežice

Ob zaključku maše so si ljudje lahko izbrali škapulir. Zbrali smo kar 100 evrov prostovoljnih prispevkov. Z učenci in učiteljicami pa smo se dogovorili, da ta denar prispevamo v sklad za obnovo kipa Marije, ki je bil ta dan posvečen v cerkvi.

Vem, da je ideja tako pozitivna in močna, da jo je treba negovati naprej. Z učiteljicami se že dogovarjam, da bi v naslednjem šolskem letu v projekt vključili več učencev. Škapulirje, ki bi jih izdelali, pa bi lahko ponudili v Informacijski pisarni v Trzinu. Vsi ljudje imamo svoje stiske, strahove, bolezni in bi potrebovali škapulir za pomoč. Mogoče bi radi poklonili lepo misel ob različnih dogodkih - poiščite škapulir.

Kaj je lepšega kot pozitivna misel, misel, ki ti vliva upanje in vero v dobro. Če je bil včasih škapulir nepogrešljiv spremljevalec fantom, ki so odhajali v vojsko in dekletom, ki so šla v tujino delat, potem imamo danes še več razlogov za uporabo.

Naj vam predstavim še nekaj utrinkov iz delavnic in predstavitev:



In iskrena hvala vsem sponzorjem za material in nagrade. Iskrena hvala vodstvu šol, da so podprli akcijo. Še prav posebej pa se zahvaljujem učiteljicam, ki so se odzvale vabilu in z otroki ustvarile nekaj čudovitega in dragocenega.

## KULTURNI DAN

### 7. razredi



Bistrica, 4. maj 2007 – Učenci 7. razredov smo si v okviru kulturnega dneva danes ogledali Škofjo Loko. Šli smo na grad, kjer smo v delavnici spoznali in preizkusili, kako so včasih tkali, v muzeju pa smo se seznanili z zgodovino Škofje Loke.

Kljub slabemu vremenu smo se imeli lepo, saj smo izvedeli veliko novega in zanimivega.



#### IZDAJA:

Osnovna šola Bistrica, Begunjska  
cesta 2, 4290 TRZIN

Tel.: 04 597 17 60

Fax.: 04 597 17 70

E-mail: [stezice@quest.arnes.si](mailto:stezice@quest.arnes.si)

<http://www2.arnes.si/~obibstricakr>

#### ODGOVORNI UREDNICI:

Barbara Ahačič in  
Dina Pintarič

NASLOVNICA: Domen Žalac, 5.c

FOTOGRAFIJE: Žan Zupan, 5.c,  
Blaž Česen, 5.a, Matjaž Korošec, 5.a,  
Domen Žalac, 5.c, Jernej Švab, 5.c,  
Žan Dolinar, 7.c, Domen Malovrh, 7.c,  
Jan Bertonec, 7.a, Tadej Pagon, 7.a,  
Anže Šlibar, 8.a, Tina Rozman, 9.a  
Dina Pintarič – člani FOTO-VIDEO  
krožka

OBLIKOVANJE: Dina Pintarič

TISK: Art Pro d.o.o., Ljubljana

NAKLADA: 500 izvodov



Jan Bertonec, 7.a

## OBISKAL NAS JE LJUDSKI GODEC

Kristjan Zavrl, 4. Kovor

V ponedeljek, 7. 5.2007, nas je obiskal ljudski godec iz Železnikov. S seboj je prinesel 15 starih ljudskih glasbil. Prinesel je 2 gramofona, citre, 3 harmonike, lončeni bas, lajno, piščal, poštarški rog, klarinet... Vse te inštrumente je tudi predstavil in nanje še zaigral. Vsi smo bili navdušeni, ker nekaterih inštrumentov nismo še nikoli videli. Na koncu je sedel še na harmoniko in zaigral.

Monika Rogelj, 4. Kovor

V ponedeljek nas je obiskal ljudski godec, ki zbira stara glasbila. Njegova zbirka šteje okoli 100 glasbil. S seboj je prinesel okoli 13 glasbil, na katera je tudi zaigral. To so bila: razne harmonike, lajna, lončeni bas, 2 gramofona, poštni rog,... Ko je igral na lajno je imel posebno obleko za igranje. Na koncu smo mu lahko postavljali vprašanje. Najbolj všeč mi je bilo, ko se je usedel na harmoniko in zaigral.

Neža Klemenčič, 4. Kovor

V šolo je prišel ljudski godec. Razkazal nam je glasbila, najbolj stara je bila lajna, ki je imela 199 let. Imel je tudi 3 zelo stare harmonike in 2 zelo stara gramofona. Ob spremljavi harmonike smo zapeli. Na koncu smo lahko godcu zastavili kako zanimivo vprašanje. Tisto uro smo se imeli zelo lepo. Tako staro lajno sem videla prvič.

## ZANIMIV POGLED NA GRADBIŠČE

Jure Frantar, 5.b

Bil je dolgočasen zimski dan. Snov, ki jo je razlagala učiteljica, mi ni bila zanimiva. Pogledal sem skozi okno. Pred šolo so bili delavci, ki so gradili prizidek šole. Oblečeni so

bili v delovne obleke, na glavi pa so imeli varnostne čelade. Videl sem tudi dvigalo in delavca, ki je plezal nanj. Ko je prišel do vrha, je zlezel v kabino in dvigalo se je začelo premikati. Vrv dvigala se je spustila do tal. Prišli so ostali delavci in na vrh pritrdili gradbeni material. Dvignili so ga čisto na vrh novozgrajenega prizidka. Ob tem sem pomislil, kako težko so gradili v času, ko še ni bilo takšnih dvigal.

Ozrl sem se po razredu in opazil, da ves razred strmi vame, učiteljica pa s strogim pogledom kliče moje ime.



**FOTOGRAFIJE:**  
Tadej Pagon, 7.a

FOTO-VIDEO KROŽEK  
Mentorica: Dina Pintarič



## OGLED LETALIŠČA BRNIK

Ažbe Ribič, 3.b

Tretješolci smo si v mesecu aprilu ogledali Letališče Brnik. Tam so letala in helikopterji. Videli smo zelo star helikopter. Imenuje se Gazela. Bili smo tudi v hangarju. Pol hangarja je namenjenega servisiranju letal. Videli smo razstavljeni helikopter. Zunaj smo opazovali letalo, ki je vzletelo ter si ogledali helikopter, ki je večinoma namenjen reševanju pri gorskih nesrečah. Videli smo več kot sto stikal. Ogledali smo si še potniški del, kjer so s stropa viseli stari modeli letal. Videli smo, kako odložiš svojo prtljago na tekoči trak ter kako se na terminalu izpišejo prihodi in odhodi letal. Za varnost na letališču skrbijo vojaki in policaji.

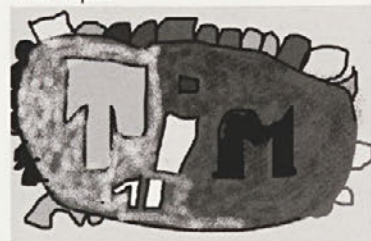


Tim Mlakar, 3.b

## PRVOMAJSKI PRAZNIKI

Blaž Klančar, 3.b

Med prvomajskimi počitnicami smo šli v Nemčijo k moji teti. Bilo je vroče, kar 24° C. Naslednji dan smo šli po zajčka, ki smo ga dobili zastonj. Ime smo mu dali Puška. Sedaj imamo dva zajčka. Drugemu je ime Srečko. Mogoče bosta imela male zajčke. Oba imata rada korenje, solato, slamo in regrat. Med prazniki sem se imel lepo.



Tim Boldin, D 4.b

## LOKOSTRELSTVO

Vitan Zavrl, 2.a

Na lokostrelstvu moraš imeti ščitnik, šlingo in naprstnik. Lok potegneš, da ti tetiva sede do nosa. Za na tekme moraš imeti dres. Dres je bel. Na dresu je narisana lokostrelec.

## LIKOVNI KROŽEK

Irena Japelj, mentorica likovnega krožka

V letošnjem šolskem letu je pri likovnem krožku sodelovalo 31 učencev 1., 2. in 3. razreda. Zaradi velikega števila smo se morali razdeliti v dve skupini, da smo lažje ustvarjali. Ustvarjali smo različne izdelke z vseh likovnih področij.



Meta Vester, mentorica likovnega krožka

V šolskem letu 2006/2007 je potekal likovni krožek za učence 4. razredov osemletke in devetletke ob sredah, šesto in sedmo šolsko uro. Člani krožka so spoznali različne likovne tehnike in ustvarjali z mnogimi materiali. Poleg risanja in slikanja so svojo kreativnost izražali z oblikovanjem papirja, gline, flica, poslikavami lesenih plošč z barvnim peskom, slikanjem na steklo, izdelovanjem nakita, okraskov za praznike, čestitk ... Za dan odprtih vrat so učenci izdelali novoletne čestitke za prodajo obiskovalcem.

Nekaj učenk se je preizkusilo tudi v izdelavi tradicionalnih tržiških škapulirjev, ki so jih predstavile na stojnici v farni cerkvi.

Ob zaključku dejavnosti so učenci pripravili razstavo svojih izdelkov v šolski jedilnici. Naše druženje je bilo vse leto ustvarjalno, prijetno in sproščeno.

Lepo vabljeni tudi v naslednjem šolskem letu.



Razstava likovnih izdelkov

## **IMELI SMO NARAVOSLOVNI DAN – KEKČEVA DEŽELA**

**Anže Hafner, 2.a**

V četrtek smo imeli naravoslovni dan. Obiskali smo Zelenice in si ogledali izvir Save Dolinke. Pot smo nadaljevali v Kranjsko Goro. Tam smo videli jezero Jasna. Z Bedanc busom smo se odpeljali v Kekčevo deželo. Spoznali smo Bedanca, Kekca in Pehto. Kekec nam je pokazal skrivno pot.

**Matej Jagodic, 2.a**

Zgodaj zjutraj smo se z avtobusom odpeljali na izlet v Kranjsko Goro, v Kekčevo deželo. Ogledali smo si izvir Save. Pot smo nadaljevali z Bedančevim avtobusom, ki nas je pripeljal v Kekčevo deželo. Sprejel nas je gospod Andrej, ki je učiteljico Tanjo pregovoril, naj gre pogledat, kje je Bedančeva past. Toda učiteljica se je ujela v past. Nato jo je Bedanc uklenil in odpeljal v svojo kočo. Tam mu je morala kuhati. Srečali smo tudi Brinclja, ki nam je razkazal svojo kočo. Popeljali smo se po toboganu. Videli smo Mojco na gugalnici ter Kekca. Na koncu smo odšli do Pehte, ki nam je skuhal čaj in spekla sladki kruh. Imeli smo se lepo.

**Manca Kostevc 2.a**

V četrtek smo bili v Kekčevi deželi. Med vožnjo s tovornjakom smo videli pasti. Ustavili smo se in šli po poti ob gozdu. Učiteljica Tanja je šla gledat za pasti. Ugrabil jo je Bedanec. Mi smo jo rešili. Ustrašili smo Bedanca. Delali smo hu-hu-huuu, kot dela sova.

V gozdu je bil v svoji hiški Brinclj. Srečali smo Kekca in Mojco. Kekec nam je razkazal hiško. Skupaj smo šli do tete Pehte. Jedli smo sladki kruh in pili zdrav čaj. Potem smo šli domov.



Katja Sober, D.4-b

**Nina Bohinjc, 2.a**

Po malici na Zelencih smo šli z avtobusom v Kranjsko Goro. Potem smose odpeljali z Bedanc busom v Kekčevo deželo. Tam smo najprej srečali Bedanca. Potem smo šli k Brinclju v kočo. Celu večjo hišo je imel kot prejšnje leto. Iz njegove hiše smo se popeljali po toboganu. Potem smo srečali Mojco in Kekca. Kekec in Mojca pa tudi Brinclj so nas odpeljali v Kekčevo hišo. Kekec in Mojca sta nam povedala skrivnost, ki jo niso smele slišati niti učiteljice. Potem nas je Kekec odpeljal na Volkov grob. Nato smo šli k teti Pehti. Teta Pehta je učiteljicam povedala skrivnost, nam pa pripravila malico. Pri teti Pehti smo si šli ogledat kletko, kamor zapre Kekca, kadar ni priden. Šli smo tudi na podstrežje. Ko smo ji zapeli pesmico V gozdu čaka črni škrat, je teta Pehta znorela. Pred hišo smo se slikali in odšli.

**Karin Tanacek, 2.a**

Pri Zelencih mi je bilo zelo všeč, ker so bile table. Na tablah je pisalo vse o živalih. Ko smo prišli do reke Save Dolinke, smo se zabavali. Potem smo malicali. Ko smo pomalicali, smo odšli v Bedanc bus. Prispeli smo v Kekčevo deželo. Učiteljica iz 2.b je odšla naprej. Bedanec jo je ugrabil in zvezal. Še sreča, da smo jo našli. Tudi Brinclja smo srečali. Vsi skupaj smo odšli naprej. Tam smo srečali Mojco in Kekca. Skupaj smo odšli h Kekcu. Kekec nam je pokazal skrivni rov. Mojca ni nič skuhal, zato smo odšli k Pehti. Pehta nam je postregla s sladkim kruhom in čajem.

**Vitan Zavrl, 2.a**

Na naravoslovnem dnevu sem videl izvir. Tam sem videl znake, da moramo hoditi samo po potki in da moramo biti tam tiho, da ne bomo preplašili živali. Videl sem tudi paglavce in opazovalnico ter znak, da ne smemo kuriti ognja. Bilo je veliko dreves. Videl sem tudi veverico. Imeli smo malico. Prebral sem načrt tega jezera. Na jezeru so plavale race.

**Laura Pogačnik, 2.a**

Šli smo gledat izvir reke Save. Kraj se imenuje Zelenci. Šli smo gledat jezero Jasno. Po ogledu smo se odpeljali in presedli v Bedanc bus. Vodič nam je postavil tri vprašanja. Morali smo zapreti oči. Pripeljali smo se v Kekčevo deželo. Šli smo po poti. Vodič je rekel učiteljici, naj gre preverit pasti. In učiteljico je ugrabil Bedanec. Začeli smo kričati. »Na pomoč!!!« je zavpila učiteljica. Hitro smo ji priskočili na pomoč. Srečali smo Bedanca in odšli k Brinclju. Kmalu smo srečali še Kekca in Mojco. Šli smo skozi skrivni rov. Kekec nam je pokazal skrivnost. Šli smo k Pehti. Dala nam je čaj in kruhke. Odšli smo v avtobus in se odpeljali v šolo.



## V KEKČEVI DEŽELI

**Nika Toporiš, 2.b**

Peljali smo se z Bedanc busom. Rešili smo učiteljico Tanjo iz Bedančeve hiše. Spustili smo se po toboganu. Obiskali smo teto Pehto.

**Luka Hudobivnik, 2.b**

Najprej smo se peljali z Bedanc busom. Zelo je bilo zabavno. Dobro je bilo, ko smo lezli po rovu, ker je bil zelo nizek.

**Nina Žumer, 2.b**

Najprej smo se peljali z Bedanc busom. Ko smo se pripeljali, smo se malo sprehodili in Bedanec je vzel našo učiteljico Tanjo Ropret. Potem smo srečali še Brinclja, Mojco in Kekca. Kekec nam je zaupal skrivnost. Kmalu smo šli k Pehti. Pri Pehti smo pojedli pecivo in popili čaj. Nato smo se odpeljali nazaj v šolo.

**Jan Jezeršek, 2.b**

V Kekčevi deželi mi je bila všeč Kekčeva hiša..

**Monika Stržinar, 2.b**

V Kekčevi deželi smo srečali Bedanca, ampak smo ga pregnali. Peljali smo se z Bedanc busem. Srečali smo Kekca in Mojco. Potem smo se poslovili in odšli domov.

## KONČNI IZLET

**Katarina Miklavčič, 2. Kovor**

Najprej smo se z avtobusom odpeljali do Zelencev, kjer smo videli kako izvira Sava Dolinka. Tam smo malicali in potem smo se odpeljali do jezera Jasna, kjer smo se igrali s kamni. Nato pa smo se odpeljali do Kekčeve dežele. Ko smo čakali Bedanc bus, smo se lovili in igrali. Z Bedanc busom smo se končno odpeljali. Tam smo morali mižati, da ne bi videli skrivne poti. Najprej smo šli pogledat

Bedančevo kočo. Nato smo videli še Bedanca. Videli smo še Brinclja, Kekca in Mojco. Nato smo odšli k Pehti na malico. Pripravila nam je kruh in čaj. Potem smo se poslovili in odšli v šolo.

## BILI SMO V KEKČEVI DEŽELI

**Učenci in učenke 2. Kovor**

Všeč mi je bilo/bila:

- ko nam je Pehta postregla kruh in čaj. (Katarina Miklavčič)
- kletka na drevesu. (Urban Mežnar Zupan)
- ko smo šli pogledat Bedančevo hišo. (Martina Gričar)
- ko smo oponašali sovo, Bedanec pa je zbežal. (Nejc Pogačnik)
- ko nam je Kekec pokazal skrivni rov. (Aleš Peharc)
- ko smo zapeli pesmico, Pehta nas je pa kregala. (Nastasija Vrečar)
- vse. (Manca Golmajer)
- ko smo videli past. (Anže Malovrh)
- ko smo se z Bedancem prepirali. (Luka Šivic)
- ko nam je Brinclj pokazal svojo novo hiško. (Nika Meglič)



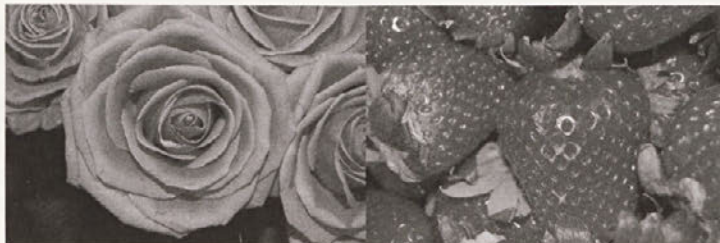
## ŠPORTNI DAN: POHOD NA PLANINCE

**Nina Žumer, 2.b**

V četrtek, 21.9.2006, smo imeli učenci 2. razredov športni dan. Šli smo na Planinca. Najprej smo pojedli malico in potem smo se lahko igrali.

**Lea Farzin, 2.b**

V četrtek mi je bilo zelo lepo zato, ker je bilo veliko hribov in ker smo šli na stari grad. Potem smo šli gledat skalo, na kateri je raslo drevo. Ko smo prišli nazaj v šolo, smo šli domov.



Tina Rozman, 9.a

## **MOJ PRVI KUHARSKI PREIZKUS**

**Maja Umek, 4.a**

Vse se je začelo, ko me je mami poklicala po telefonu. Ker sta z očijem pozno prišla domov, me je posila naj spečem kruh.

Enkrat sem ga že spekla, vendar z njeno pomočjo. Zdaj je pričakovala, da ga bom spekla sama. Vzela sem posodo in vanjo dala 1 kilogram moke in nekaj žličk soli. Vse skupaj sem premešala in medtem v drugo posodico dala 1 zdrobljen kvas, 1 žlico sladkorja ter nekaj vode. To sem premešala in postavila na radiator. Ko je kvas vzhajal, sem ga stresla med moko ter sol in premešala. Kmalu se je zlepilo v testo. Vzela sem ga iz posode in ga še malo gnetla. Nato sem ga postavila nazaj v posodo, ga premazala z oljem in pokrila s kuhinjskim servietom. Pustila sem ga vzhajati. Čez nekaj časa je tako vzhajal, da se je na servietu poznala bunka. Iz posode sem ga dala v pečico. Pekla sem ga 35 minut pri 170 °C.

Ko se je spekel, sta prišla oči in mami. Bila sta ponosna name.

## **OBZIRNOST, POTRPEŽLJIVOST IN STRPNOST UČENCEV**

**Jaka Zupan, 4.a**

To, so tri velike besede in poznati bi jih moral vsak človek.

Učenci v šoli smo si zelo različni, imamo različne značaje, prihajamo iz različnih družin in okolij. Vsakega človeka bi morali sprejemati takega kot je, čeprav ima vsak tudi svoje napake.

Koliko sem lahko obziren, potrpežljiv in strpen do sošolca? Še sam ne vem! Mnogokrat lahko potrpim, lahko sem tiho in nič ne rečem, toda to je včasih težko. Vsak ima svoje želje in potrebe, vsakomur se mudi, nihče več ne zna poslušati, vedno tudi kričimo drug na drugega, vsak ima svoje muhe.

Potrpežljivost je »božja mast« so rekli že stari ljudje. Mi pa smo še otroci in se moramo potruditi, da se bomo tega naučili.

Všeč bi mi bilo, če bi se med seboj pogovorili o besedah, ki krožijo po razredu in kdo koga s kom ogovarja in pa najpomembnejše, kaj sploh kdo zna.

Med seboj si moramo pomagati, sodelovati in postati ljudje v svetu, ki prehitro drvi v prihodnost.

Če bomo in ko bomo obzirni, potrpežljivi in strpni drug do drugega bomo lahko sprejemali prave odločitve v življenju.

## **POČITNICE**

**Tina Umek, 4.a**

Zimske počitnice sem preživela na smučanju v italijanskem smučarskem centru Sestriere. Teh počitnic sem se že dolgo veselila, saj so bili poleg sestričen Maje in Mance v Sestrieru tudi moji mali bratrance. Prave velike družinske počitnice!

Na pot smo se odpravili v soboto ob 7.30. Dolgo vožnjo sva si s sestrico Natašo krajšali z gledanjem filmov. Po neskončnem čakanju na recepciji smo končno dobili ključe apartmaja. Prvi dan nismo smučali, saj je bilo vreme preslabo. Nedeljo smo preživeli ob družabnih igrah in spoznavanju mesta.

Sestriere leži na višini nad 2000 metrov, zato je zrak tu redkejši. Lansko leto so bile v Sestrieru zimske olimpijske igre. Stanovali smo prav v olimpijski vasi. Vsi apartmaji olimpijske vasi, recepcija, fitnes, nočni klub in ostali skupni prostori so med seboj povezani z modro obarvanim podzemnim hodnikom. Na stenah hodnika visijo slike z motivi zimskih športov.

V naslednjih dneh smo imeli čudovito vreme in ugodno smuko. Žal je Nataša že v nedeljo zbolela, zato je mami morala ostati v apartmaju. Smučarski dan smo običajno zaključili med četrto in pol peto uro popoldan. Zvečer smo se otroci zbrali v enem apartmaju in se skupaj zabavali. Spat smo šli zelo pozno. Ponavadi smo pred spanjem pogledali še kak slovenski film. Meni sta bila najbolj všeč Vesna in To so gadi.

Prekmalu je prišel petek. Ker je bil to zadnji dan, mi je mami dovolila, da grem v bazen. Imeli smo se super!

V soboto nas je čakala dolga vožnja domov. Ob spominih na lep in zabave poln teden pa je pot kar hitro minila.

## **TEHNIŠKI DAN: OBISK VOJAŠNICE V KRANJU**

**Žiga Plajbes, 2.b**

V vojašnici smo videli vso vojaško opremo. Predstavila sta jo dva vojaka. V učilnici smo si ogledali film. Videli smo, kako si vojaki nabirajo koncijo. Na koncu smo dobili značko za spomin.

**Nejc Meglič, 2.b**

V vojašnici mi je bil najbolj všeč film. Všeč mi je bilo tudi, ko smo se lahko vsedli v vojaško vozilo in ko smo gledali dvig zastave.

**Andrej Lovro Peternel Soklič, 2.b**

Meni je bilo všeč, ko smo preizkušali vojaško opremo. Všeč mi je bilo tudi v muzeju, kombiju in ko smo poslušali slovensko himno.

**ZVEZDA SLADKARIJ**

Pia Zupan, 4. Kovor

Zvečer sem legla v mojo toplo, mehko posteljo. Nad posteljo sem gledala zvezde in si marsikaj zamišljala. Kar naenkrat sem zaspala in se znašla sama med zvezdami. Vsaka zvezda me je vabila k sebi, da bi jo spoznala. Vendar je na neki zvezdi nekdo mahal z rokami in me vabil k sebi. Ko sem lebdela med zvezdami in se bližala zvezdi, ki me je vabila, sem ugotovila, da so mi osebe na njej poznane. Bile so Nina, Klara, Neža in Anja. Vse so bile obleče pisano kot lizike, čevlje so imele iz sladkorne pene, vse so imele dolge lase, ki so bile videti kot kislice. Klicale so ME in mi dopovedovale, da je na tej zvezdi veliko sladkarij in naj se jim pridružim. Ko sem se jim pridružila so mi razkazale zvezdo, ki so jo poimenovali »ZVEZDA SLADKARIJ«. Reke so bile iz stopljene čokolade, drevesa so bile velike lizike, hiše so bile zgrajene iz piškotov, čokolade in bonbonov. Vse je bilo videti kot v pravljici. Toda naenkrat so na Zvezdo Sladkarij pristale rakete. Iz rakete so pridrvele lačne čebele, ki so komaj čakale, da bodo pojedle nekaj sladkega. Čebele so bile večje od nas in smo se jih zelo bale. Odhitele smo na varno. Toda nevarnosti še ni bilo konec. Na zvezdi je hitro zmanjkalo sladkarij, vendar je kraljica čebel zahtevala od svojih vojakov še več sladkarij. Čebele so na planetu zavohale še nekaj, kar je dišalo po sladkarijah. To so bile moje prijateljice, ki so bile delno tudi iz sladkarij. Čebelji vojak nas je zavohal in tudi opazil. Hitro se nam je začel približevati in od strahu, da nas bo zgrabil sem se v trenutku zbudila in na srečo ugotovila, da so to bile le SANJE.

**NAROBE SVET**

Luka Valjavec Soklič, 4.b

Ko sem prišel v šolo, sem ugotovil, da me je torba nesla v narobe svet.

V zvezke smo pisali z radirko, učenci so bili obrnjeni na glavo, čistilke so se učile, učiteljice so kuhale in kuharice so pometale. Čevlji so sezuli otroke in se pospravili. V razredu so otroci sedeli na mizi, zvezki pa na stolu. Pri slovenščini smo imeli števila do milijarde, pri matematiki pa samostalnike. Pri družbi smo telovadili, pri naravi peli, pri telovadbi risali in pri risanju smo šli v gozd. Ko je bilo konec šole, so čevlji obuli otroke in torba nas je nesla domov.

**V RAZREDU SO PISALI NAREK**

Leja Čeh, 4.a

V razredu so pisali narek. Okno je bilo odprto in sveži zrak je prijetno žgečkal rdeča lica

učencev. Vsi so sledili narekovanimi besedam, le Miha je videl pred seboj bel obrazek, obdan z dolgimi lasmi in parom velikih modrih oči. Gledal je in gledal, pa ni nehal.

Učiteljica ga je nekajkrat opozorila, potem pa mu je dala podpis. Učiteljica je napisala: »Vaš otrok ne neha gledati skozi okno in ne piše nareka!« Mama ga je vprašala, kaj je narobe z njim. Miha je odgovoril, da ni nič. Zapri se je v kopalnico in si ogledoval sliko tiste punce. Nato je zazvonil telefon. Miha se je oglašil in vprašal, kdo je. Prijatelj Sašo ga je vprašal, če gre ven. »V redu!« je odgovoril Miha. Miha se je nadišvil in šel mimo očeta. Oče ga je vprašal, kam gre. Videl je, da je Miha zaljubljen.

Čez nekaj časa je Miha odšel v šolo. Maji je povedal, da je zaljubljen vanjo. Tudi Maja je bila zaljubljena vanj. Tako so se Mihi uresničile sanje.

Miha Radovančević, 4.a

V razredu so pisali narek. Okno je bilo odprto in sveži zrak je prijetno žgečkal rdeča lica učencev. Vsi so sledili narekovanim besedam, le Miha je videl pred seboj bel obrazek, obdan z dolgimi lasmi in parom modrih oči. Miha je bil zaljubljen. Ko je učiteljica opazila, da Miha ne piše, ga je vprašala, zakaj ne piše. Miha ji ni odgovoril. Učiteljica mu je rekla naj ji da zvezek in mu dala enko. Ko je Miha povedal mami, da je dobil enko, je moral takoj v sobo. Vendar mu ni bilo mar. Pred seboj je videl le bel obrazek, obdan z dolgimi lasmi in parom velikih modrih oči. Punci, v katero je bil zaljubljen, je bilo ime Pepa. Komaj je čakal večer. Zvečer se je neparfural, se oblekel v najljubšo obleko ter odšel na ples. Na plesu je bilo veliko drugih punc, samo Pepe ne. Domov je odšel ves žalosten. Drugi dan je zvedel, da je Pepa bolna.

Ko ji je nesel domačo nalogo, si je rekel, da ji bo povedal, da jo ljubi. Ko pa je prišel do nje, mu je ona rekla da ga ljubi. Postala sta srečen parček.

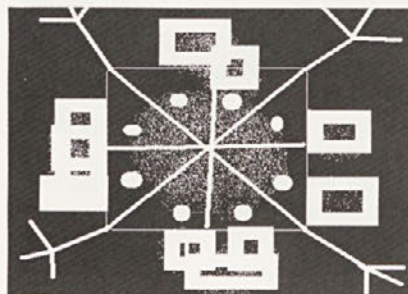
**MOJE SANJE**

Miha Aljančič, D 4. Kovor

Začelo se je takrat, ko sem se kar naenkrat pojavil v gozdu. Malo sem razmišljal,

kje sem, potem sem začel hoditi. Hodil sem in hodil, dokler nisem prišel do jase, na kateri so se pasli robotski psi. Bilo jih je na tisoče. Kar naenkrat so me vsi pogledali in se zapodili proti meni. Začel sem teči, a sem se kmalu utrudil.

Mislil sem, da je že po meni, a psov za mano ni bilo več. Vprašal sem se, kam so izginili. Zagledal sem hrib, kjer so se psi podili za srno. Postalo mi je jasno, da psi ne lovijo mene, ampak srno. Zbudil sem se, saj sem moral v šolo. Pred hišo pa me je čakal naš domači pes Grizli.



## NADALJEVANJE ZAČETE ZGODBE...

Maša Hladnik, 4.a

V razredu so pisali narek. Okno je bilo odprto in sveži zrak je prijetno žgečkal rdeča lica učencev. Vsi so sledili narekovanim besedam, le Miha je videl pred seboj bel obrazek, obdan z dolgimi lasmi in parom velikih modrih oči. Bil je zaljubljen. Ko je bilo konec pouka, je Miha še vedno gledal in strmel v bel obrazek. Učiteljica je glasno zaklicala in Miha je nehal sanjariti in odšel je domov. Ko je prišel domov, je odšel v kopalnico in ga celo večnost ni bilo ven. Če bi videli, kaj je delal sam s seboj! Poklical ga je prijatelj in ga vprašal, če gre kaj ven. Odgovoril je, da ne. Zvečer, ko je šel spat, je vzel v roke sliko razreda. Na sliki je bila tudi deklica z belim obrazom, dolgimi lasmi in modrimi očmi. Ime ji je bilo Sara. Mihi je bila zelo všeč. Zjutraj, ko je Miha prišel v šolo, je vprašal Saro, če bi hodila in bila par z njim. Saro je bilo zelo sram, zato mu je odgovorila po pouku. Sara je rekla, da ji je Miha tudi všeč in je privolila. Miha in Sara nista tega povedala razredu, to sta obdržala zase.

Ema Valjavec, 4.a

V razredu so pisali narek. Okno je bilo odprto in sveži zrak je žgečkal rdeča lica učencev. Vsi so sledili narekovanim besedam, le Miha je videl pred seboj bel obrazek, obdan z dolgimi lasmi in parom velikih modrih oči, ki ga je z nasmehom gledal. Slišal ni niti ene učiteljeve besede. Obrazek mu je poslal proseč pogled, češ da naj raje piše narek. Miha tega sploh ni opazil in je še naprej občudoval deklico. Kmalu je zvonilo. Miha zvonca ni slišal. Naenkrat pa je pred seboj zagledal učitelja, ki mu je rekel, naj do konca odmora poskusi kaj napisati, drugače bo dobil enko. Miha se je ustrašil, vendar mu je na pomoč priskočila deklica. Šepetala mu je, kaj naj napiše, na koncu pa je njegov zvezek poprašila še s čarobnim praškom. Miha ni imel niti ene napake. Budilka je zazvonila. Miha je ugotovil, da so bile to samo sanje.

Neža Mandelc, 4.a

V razredu so pisali narek. Okno je bilo odprto in sveži zrak je žgečkal rdeča lica učencev. Vsi so sledili narekovanim besedam, le Miha je videl pred seboj bel obrazek, obdan z dolgimi lasmi in parom velikih modrih oči.

Ana je majhna deklica, ki živi v istem bloku kot Miha. Stara je 9 let in obiskuje četrti razred devetletke. Živi sama z mamico, ker ji je očka pred tremi leti umrl. Miha je Ano spoznal na dvorišču, ko je s prijatelji igral nogomet. Mihov sošolec Tine je brcnil žogo močno v zrak in ko je žoga priletela na tla, se je odbila v Ano. Miha je takoj pritekel in se opravičil. Ker je bila Ana čisto sama, jo je povabil k prijateljem.

Mihu je bila Ana všeč, ker je bila vedno zelo prijazna in nasmejana. Čeprav je pogrešala svojega očka, je bila vedno dobre volje. Ana je Mihi velikokrat pripovedovala o svoji teti Meti, ki živi v Mariboru. Ana je z mamico večkrat odpotovala na krajši obisk v Maribor. Tokrat pa je Ana Mihi povedala, da bosta z mamico odpotovali za daljši čas. Ob tej novici je Miha postal zelo žalosten, saj ni vedel, kdaj se bo Ana spet vrnila domov. Ana je Mihi obljubila, da ga bo večkrat poklicala.

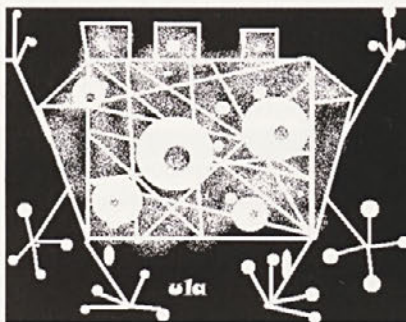
Minila sta komaj dva dneva, odkar je Ana odšla. Miha že težko čaka na Anin klic in si močno želi, da se čimprej vrne domov.

## MALA DETEKTIVČKA

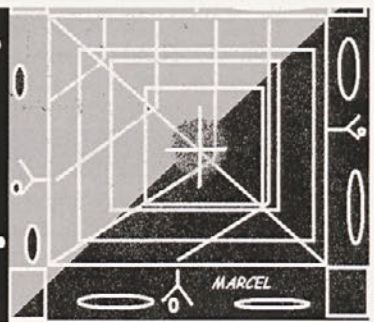
Tina Umek, 4.a

Na kmečkem vrtu je pod kupom zemlje, v katerem je kmetica imela spravljeno jušno zelenjavo, v starem rovu prebivala mišja družina. Bili so zelo srečni in zadovoljni ob skladovnicah korenja, repice in druge zelenjave.

Sredi mrzle zime so naenkrat ugotovili, da neznano kam izginja njihova bogata zaloga dobrot. Mama miš je bila zaskrbljena, oče pa besen, ker je najprej pomislil, da jim zaloge hrane krađe sosedova mišja družina. Mlada detektivčka Nosko in Zobka sta sklenila, da bosta raziskala ta primer. Podala sta se po dolgem starem rovu, v upanju, da bosta našla tatove. Po tekanju skozi stare rove in rovčke sta prišla do kleti v sosednji hiši. Nosko je nekaj zavohal. Po vegastih stopnicah sta priplezala v kuhinjo, kjer je gospodinja pripravljala lonec, da bo skuhalo juho. Nosko je vse bolj vohal svoj korenček in peteršiljček, ko ga je Zobka pocukala za repek in mu pokazala veliko košaro pod omaro. Ugotovila sta, da je v njej kar precej korenčka, repice in druge zelenjave iz njihove shrambe. Hitro sta se odpravila nazaj k družini povedati, kaj sta ugotovila. Mišja družina je takoj ukrepala. Skopali so nov rov v nasprotni smeri starega in si pod skladovnico drv uredili svojo shrambo. Tja so tri dni nosili dobrote iz gospodinjinje zimske zaloge zelenjave. Gospodinjini je še vedno ostalo dovolj do spomladi, mišja družina pa je bila tudi preskrbljena.



Ula Pintarič, D 4. a



Marcel Zavrl, D 4. a

**Tina Umek, 4.a**

Na obali sedim  
in v daljavo strmim.  
Pred mano morje plavo  
valovi,  
na njem zibajo ladice se tri.

Ko veter privrši,  
morje zašumi,  
valovi mi odnesejo  
ladjice vse tri.

**Ema Valjavec, 4.a**

Morje, morje, modro morje,  
vsi po tebi hrepenimo,  
vsako leto enkrat  
k tebi pohitimo.

Ko pa pride zima,  
k tebi si želimo,  
ko posije sonce,  
že se tebe veselimo.

**Matej Langus, 4.b**

Morje ti lepo šumiš,  
v vetru valove vališ.  
Jadrnice jadra razpenjajo  
in po tebi jadrajo.

Morje ti velik si zaklad  
veliko rib imaš,  
da ribič vsak  
je lahko bogat.

Morje ti veliko si kot sonce,  
sinje kot nebo,  
vsi radi te imamo  
in veselo v tebi čofotamo.

**Neža Mandelc, 4.a**

Zjutraj smo se odločili,  
prtljago v avto naložili,  
se proti morju napotili  
in se počitnic veselili.

Vsak dan smo se soncu  
prepuščili,  
večkrat v morski vodi ohladili  
in se v morski vodi ribic,  
rakov in školjk razveselili.

**Maja Umek, 4.a**

Na morju je lepo,  
sonce nas greje,  
voda hladi,  
cel dan na plaži smo mi.

V borih škržati godejo,  
in žigi, žigi pojejo.  
Najlepše pa je sred' morja,  
kamor nas čoln popelja.

**Valentina Petoš, 4.a**

Le kaj počne školjka, ki se na  
dnu morja tišči?

**Spi**

In kaj morski ježek, ko zagleda  
otroka, stori?

**Grozi**

In kaj ribice storijo, ko ribiči  
mreže zavhtijo?

**Bežijo**

In kaj pravi morje, ko s skale  
skočim na glavo?

**Bravo****Lara Bešič, 4.a**

Morje se sveti  
kakor roža zlata.  
Biseri v njem se vrtijo,  
a kitov ni v morju.

V morju so samo ribice  
pa lepi beli kamenčki.  
V morju plavajo ljudje,  
otroci pa radi skačejo v vodo.

**Kaja Benegalija, 4.b**

Na plaži sedimo,  
se s sladoledom hladimo,  
v vodo skočimo,  
brž si glave zmočimo.

Ko plavanja dosti imamo,  
stečemo na blazino,  
se namažemo,  
in svoja telesa soncu  
pokažemo.

**Ida Blažič, 4.b**

Na morju nam je vroče,  
vsak dela kar hoče.  
Na morju se radi igramo,  
ko pa smo v vodi, radi  
čofotamo.

V morju se potapljam in  
plavamo,  
ob večerih pa se skupaj  
zabavamo.  
Na morju se imamo lepo,  
upam, da tako tudi drugo leto  
bo.

**Klemen Aljančič, 4.a**

Morje široko,  
morje globoko,  
barčica mala  
plava na njem.

Tam na obzorju,  
sonce je v morju,  
mrak že prihaja,  
dan je končan.

**Maša Črnilec, 4.b**

Sredina našega planeta  
v modrino je odeta.  
V mesečini se svetlika  
ob soncu lesketa.

To je morje, naše veselje,  
kjer skriva se  
morsko življenje, kjer skrijemo  
lahko se tudi mi,  
ko zbežimo polni skrbi.

**Maša Hladnik, 4.a**

Ko na morju sem,  
se sončim celi dan,  
rada res potapljam se  
in ližem sladoled.

Ko na morju sem,  
plavam celi dan,  
rada res sprehajam se,  
ko sonce gre že spat.

**Jaka Župan, 4.a**

Velika luža,  
ki ni za kuža,  
saj je slana,  
ne sladkana.

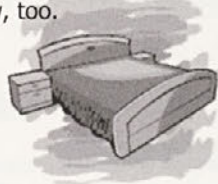
V njem je veliko rib  
in ne pomisli niti za hip,  
če niso kuhane ali pečene  
ali morda preveč soljene.

Na morju se kopamo,  
plavamo in sanjamo,  
vedno žuriramo,  
a premalo spimo.

Vsi ga imamo radi,  
od spomladi  
do jeseni,  
ko sneg vse pobeli.

# Steziice

In my bedroom, there is a wardrobe next to the bed. I've got a desk next to the door. Under the desk I've got a dust bin. On the desk I've got a small lamp. I've got a window, too.



Maja Umek, 4.a

I've got a bed between two wardrobes. I've got a desk next to a door. My sister has got a bed next to my desk. A window is next to a wardrobe. In wardrobe there are my clothes.

Tina Umek, 4.a

In my bedroom, there is a small desk, under a desk is a dust bin. On the desk is a lamp. Next to a bed, there is a door. Next to a door there are two wardrobes. Next to a wardrobe there is a window. I love my bedroom.



Maša Hladnik, 4.a

I've got a wardrobe, a lamp, two beds and a desk. I've got a lot of toys. I've got a door, a window and a cat. Her name is Nely. On the wall I've got two big posters. I've got a small lamp. Under the desk I've got a basketball.

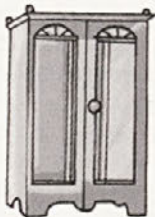
Miha Radovančević, 4.a

In my bedroom, there are 4 big wardrobes next to my door. 2 desks and 2 chairs are next to the wardrobe. Next to 2 desks and 2 chairs is a shelf. Next to a shelf there is a brown bed. Next to my bed is the place for my clothes. There is a carpet on the floor. My room is very cool and I like it.

Eva Povalej, 4.K

I've got a big bed. There is a lamp on the desk. There is a chair next to the desk. I've got a TV. I've got a door. There is a wardrobe next to my bed. My room is cool.

Monika Rogelj, 4.K



In my bedroom, there is a small table next to my bed. There is a lamp on the small table. There is a desk next to a small wardrobe. The chair is next to the desk. There is a light brown wardrobe behind the door. My room is cool and I like it.

Rosana Novak, 4.K



In my bedroom, there is a big desk next to my bed. There is a lamp on the floor. There is a brown and white wardrobe behind the door. The computer is on the desk. I like my room.

Rok Črtalič, 4.K

I've got a double bed and under the bed I have got a desk, a lamp, a computer and a chair. On the wardrobe I've got a TV and next to the wardrobe here is a small table. And I've got a door, too.



Luka Valjavec Soklič,  
4.b

I've got a bed, a desk, a wardrobe and a door. Under my desk there are the toys.



Next to the bed here is the wardrobe. In my wardrobe there are the notebooks and toys. On my wardrobe is the lamp.

Kaja Benegalija, 4.b

This is my bedroom.

There are two beds and two chairs and two desks. On the desk, there is a lamp. I've got one window. On the window shelf there are flowers. The books are on the wardrobe. Me and my sister like music, so I have a radio on my desk. My bedroom is very big.



Manca Perko, 4.b





## MOJA SUPERBABICA

Anita Klemenčič, 4.b

To je moja superbabica Filomena, ki je stara 111 let in ima 182 kg. Zaupala vam bom nekaj njenih zgodb.

30. februarja se je poročila z možem po imenu Hofman. Imela sta 39 otrok, od tega 45 deklic in 1 dečka. Kljub temu je še vedno zelo aktivna, kajti lani se je v enem dnevu povzpela na Mount Everest. Letos se je udeležila maratona, ampak ker slabo vidi, je zgrešila pot tako, da je namesto 42 km pretekla 57 km in vseeno zmagala. Na dan poje 70 palačink, 5 piščancev in 20 kg krompirja. Še vedno je zaposlena v cirkusu, kjer v mini krilu hodi po vrvi. Zvečer se v diskoteki sprosti ob bučni glasbi. Ko pride domov, se odpravi spat v zibelko, s smrčanjem pa prebudi celo vas.

Zelo jo občudujem in upam, da bom tudi jaz taka superbabica.

## SUPER DEDEK

Ida Blažič, 4.b

Moj dedek živi na Japonskem. Zelo malokdaj ga vidimo, vendar vse o njem zveemo iz časopisov. Zadnjič sem brala, da je iz morja potegnil avtobus, ki bi kmalu potonil z vsemi potniki, in tako je rešil petdeset ljudi. Potem je nekoč odpihnil oblake, ki so napovedovali neurje. Ko je nekoč prišel na obisk, je povedal, da je prišel peš, ker je bil hitrejši od letela. Ker je bil ravno pri nas, nam je na našo željo prestavil celo hišo v hribe. Ko se je od nas poslovil, nas je čez petnajst minut poklical iz Avstralije in povedal, da ravno vleče kite nazaj v morje, ker so nasledli na obali. To je moj super dedek z veliko energije pa čeprav ima 150 let.

## MOJ OČKA

Ula Pintarič, D 4.a

Mojemu očku je ime Tomaž. Star je 46 let. V službo se vsak dan pelje v Ljubljano, po poklicu je gimnazijski maturant. Rad hodi k hiši, ki jo sedaj gradimo. Nadzira in pogovarja se z gradbeniki. Zelo rad smuča. V mladosti se je ukvarjal s taborništvo. To se mu pozna še danes, saj nas pogosto pelje na izlete. Šotor zelo hitro postavi. Ker zastopa ure znamke Swatch, veliko potuje in govori štiri jezike: angleško, nemško, italijansko in hrvaško. Rada ga imam, ker je prijazen, mi pomaga in se zelo dobro razumemo.

## MOJE POTOVANJE DO MORJA

Kristjan Zavrl, 4. Kovor

Jaz sem majhna kapljica vode. Zdaj sem v bistrem potoku sredi gora. Vidim zelo veliko lepih stvari. Vidim drevesa, gozdne živali, travnike ... Tukaj v gorah je zelo svež zrak in veliko dreves. Ravnokar sem se prelila v reko Ljubljanico. Uf, koliko umazanije plava v tej reki in kako slab zrak. Ozrla sem se naokoli in videla samo stavbe, bloke, avtomobile, ceste in na določenih koncih kakšno drevo. Ko sem vse to gledala, sem v daljavi zagledala morje. Komaj sem čakala, da bom priplavala do tja, ampak ko sem prispela sem že takoj hotela oditi drugam. Prelila sem se v tako umazano morje, kot še nikoli. Tam so bili parkirani sami čolni. Še sreča, da je v tistem trenutku prišel velik val in me ponesel v čisto morje, v tople kraje.

Zagledala sem veliko gozdov, dreves, živali in se odločila, da bom za vedno ostala v tem zalivu.

## TO SEM JAZ

Luka Maček, D 4.a

Sem Luka Maček, hodim v OŠ Bistrica. Najraje igram računalniške igrice. Zelo rad igram klarinet, saj je moj najljubši instrument. Če bom pridno vadil, bom nekoč igral v orkestru. Rad imam sošolce in rad se z njimi igram. Imam bratca Jošta in včasih mi kakšno zagode. Vseeno pa ga imam rad. Veliko se igrava in si pomagava. Včasih se z sošolci stepemo, skregamo in užalimo, toda zamera ne traja dolgo.

## MOJ PRVI DAN V ŽIVLJENJU

Breda Košir, D 4.a

Rodila sem se v pomladnem mesecu maju. Pričakovali so me v porodnišnici Kranj. Živim v Bistrici pri Trziču. Očka je živel v Bistrici, mami pa na Loki. Ko sem bila stara eno leto in pol, so me odnesli h krstu. Moj krstni boter je bil ata Joža, botrica pa teta Silva. Ime mi je Breda, ime mi je izbral moj oči. Če bi bila fant, bi bila Jure. Rodila sem se s sestro Katjo. Rodila sem se 15. 5. 1997 ob 9. uri.

## NASLOVI

Marcel Zavrl, D 4.a

Ob rojstvu sem bil že kar velik in tehtal sem štiri kilograme in pol. Vseeno sem bil videti kot majhna štručka. Ko sem bil dojenček, sem se rad kopal in vozil z vozičkom. Kadar sem se kopal, sem vedno pošprical mamico in očija. Oblečen sem bil v pajacke, majhne bodije in majčke, na nogah sem imel obute copatke ali nogavičke. Rad sem jedel jabolčno kašo. Igral sem se z ropotuljicami in plišasto kravico. Ko sem bil star eno leto, sem postal majhen fantek. Naučil sem se hoditi in govoriti. Ker je morala mami v službo, sem se pazil pri babi in dediju ter mami in atu. Pri dveh letih sem dobil bratca in pri treh sem šel v vrtec, pri šestih pa v šolo. In sedaj sem velik fant.

## IGRA Z VŽIGALICAMI

Raisa Čufurović, D 4.a

Nik in Rok sta se igrala z vžigalicami. Niku je vžigalica, ki je bila prižgana, padla na preprogo. V hipu je nastal velik ogenj. Nik je hitro vzel v roke telefon in poklical gasilce. Bil je v skrbeh, kaj mu bo rekla mama, ko bo prišla domov. Sigurno ga bo zelo okregala. Gasilci so bili že pred hišo in pogasili ogenj. Na srečo nista bila fanta nič poškodovana, samo dnevna soba, v kateri je bil ogenj, je bila uničena. Ko je mama prišla domov, ju je zelo okregala, saj je vedela, da bi zdaj Nik in Rok lahko bila v bolnišnici. Zato sta sklenila, da se nikoli več v svojem življenju ne bosta igrala z vžigalicami.

## MOJA MAMICA

Dominik Vrabič Dežman, D 4.a

Moji mami je ime Lucija, piše se Vrabič. Stara je 47 let. Ima zelene oči, lepe obrvi, lep nos, lase ima rjave in nobenih posebnih znamenj. Velikokrat je oblečena v krilo in jopico. Po poklicu je ginekologinja oziroma zdravnica. Je zelo prijazna in miroljubna, rada pospravlja, kuha in vrtnari. Nosi očala in vsi jo imajo radi.

## KO JAZ SASANJAM

Klara Jukič Wilfan, D 4. Kovor

Ko jaz zaslanj, resnični svet izgine. Lahko potujem v pravljico, vesolje, čez hribe in doline, se srečam z zmaji ali zaplešem s Pepelko.

Zadnjič se mi je sanjalo, da sem prišla v svet vil, škratov in palčkov. Tam so se dogajale zelo čudne reči. Morale bi cveteti češnje, pa je bila namesto pomladi zima. Vse je bilo zasneženo. Vse v snegu in ledu. Pravljična bitja so mi rekla, naj jim pomagam. Premišljevala sem in premišljevala. Nato sem se naenkrat spomnila na svoj čudežni sušilec za lase. Ker sem se ravno zvečer vrnila z bazena, sem ga imela v torbi za kovanje. Vzela sem ga iz torbe in ga vključila. Kar naenkrat sta se sneg in led stopila in so spet cvetele češnje. Vse življenje se je prebudilo iz zimskega spanja v pomlad. Pravljična bitja so

se zahvalila in začela sem letati po zraku, da bi se vrnila domov. Kar naenkrat me je iz sanj predramila mama, ki je rekla, da moram v šolo. To pustolovščino sem zapisala v svojo knjigo zanimivih dogodkov in si jo za vedno zapomnila. Vile in škrti pa me še kar naprej spremljajo v sanjah.

## SANJE

Jaka Gašperin, D 4. Kovor

Pred spanjem vsak večer upam, da se mi bo ponoči kaj dobrega sanjalo. Nekega dne se mi je sanjalo, da sva šla z atijem v trgovino z motorji. Bilo jih je zelo veliko. Ati me je vprašal, če mi je kakšen všeč. Ko sem se nekaj časa sprehajal po trgovini in gledal motorje, sem zagledal otroške motorje za motokros. Eden mi je bil takoj všeč. Bil je rdeče barve. Atiju sem rekel, da je ta pravi zame. Potreboval sem še čelado, rokavice, obleko in škornje. Vse to mi je ati kupil. Ko sem se zjutraj zbudil, mojega rdečega motorja ni bilo nikjer. Bil sem malo razočaran, a sanje so bile vseeno lepe.

## MOJ SANJSKI RAZRED

Gašper Farazin, D 4.a

Nekega jutra sem prišel v šolo in obstal pred vrati. Bil sem prijetno presenečen. Moj razred ni bil več isti. Namesto table je bila obešena velika televizija. V omari ni bilo zvezkov, ampak so bile torte. Pogledam proti moji klopi in zagledam velik udoben kavč. Stene so bile okrašene z mojimi fotografijami. Ozrem se k stropu in namesto luči je bila velika disco kroglja. Takega razreda sem si vedno želel.

## MOJA SANJSKA UČILNICA

Katja Košir, D 4.a

Moja sanjska učilnica ima zlata okna in vrata. Postelje imajo lepe vijoličaste odeje in vzglavnike. Stranišče bi bilo vedno čisto. Tabla bi bila čarobna in bi se sama pobrisala. Učiteljica bi bila prijazna. Stene bi bile okrašene z medvedki. Tla bi bila topla in čista. Vedno bi bilo toplo in svetlo. Na urniku bi imeli petje, računanje, pisanje, ročna dela in risanje. Spali bi do devetih. Imeli bi bazen, v katerem bi se sprostil. Vozili bi se po toboganu in se zabavali.

## DRSALKE

Žan Ostreljč, D 4.a

Pri babici v Lešah sem našel drsalke. Uporabljal jih je moj dedek, ko je bil majhen. To niso drsalke, kakršne uporabljamo danes, temveč samo železne šine, ki so jih potem pritrdili na čevlje. Dolge so 35 cm in spredaj nabrušene kot današnje drsalke. Bile pa so uporabne na vsak čevljev, ne glede na velikost in so jih tako med seboj menjali.

## POMLAD JE TU

Maruša Bešter, 2.a

Zvončki cingljajo, trobentice trobijo, kurice se kažejo na površju. Vse rože cvetijo in lepo dišijo, saj pomlad je tu.

## NAPITEK ZA VESELJE

### SESTAVINE:

en liter sladke vode  
20 kg poljih veselih hišic  
200 nasmeškov  
2 veseli gosenci  
1 centimeter malinovca  
1 kilogram veselja

Vse sestavine zmešamo s sončnim žarkom. Napitek zlijemo v sončno skodelico in popijemo.

(Patricija Radosavac, 3.B.)

## JAZ SMETIŠČNA MUCA

Anita Klemenčič, 4.b

Sem smetiščna potepuška muca Pika. Tako me namreč kličejo prijatelji. Imam zelene oči in sem bele barve. Prepoznavna sem po črni lisi na koncu repa in sprednji taci. Lastniki so me zavrgli zato, ker sem bila veliko zaprta v stanovanju in sem postala preveč živahna. Živim potepuško in svobodno življenje. Včasih je odlično, včasih pa ne. Spoznala sem že veliko muc in krajev ter se prevažala v najrazličnejših vozilih. Naletela sem na dobre in slabe ljudi. V svoji koži se počutim svobodno, včasih pa tudi zanemarjeno in revno. Želim si, da bi imela vedno dovolj hrane in da bi na stara leta našla tople dom.

## TORBA ME JE NESLA V NAROBNE ŠOLO

Matej Langus, 4.b

Kot vsak dan sem šel v šolo. V šoli je bilo vse narobe. Vstopil sem v šolo in videl sem, da je vse narobe. Najprej sem pogledal na jedilnik. Tam je bilo napisano, da bomo malicali nogavice in srajce. V učilnici smo sedeli na klopih in učili učiteljico. Ko sem šel po malico, sem videl, kako ravnatelj kuha. V ravnateljevi sobi pa je sedel hišnik. Tudi predmeti so bili čudni. Pri matematiki smo vadili samostalnik. Zmešnjava je bila tudi v telovadnici. Skakali smo čez zvezke in s čevlji igrali badminton. Namesto zvonca pa so nam predvajali poročilo. Take šole nisem imel rad. Dobro, da se je kmalu vse uredilo.

## PRIJATELJ

Dominik Vrabič Dežman, D 4.a

Ko je prišel moj prijatelj iz Francije k nam, se je začelo najino prijateljstvo. Igrala sva mini golf, plavala, se lovila in počela vse mogoče reči. Celo rolala sva se. A tega poletja je bilo kmalu konec. Alex je moral domov in jaz sem ostal sam.

## TORBA ME JE NESLA V NAROBNE ŠOLO

Leja Čeh, 4.a

Zjutraj, ko sem vstala, me je oblekla obleka in torba odpeljala v šolo. V šoli so naloge pregledale učiteljico, zvezki so pisali na svinčnike, kreda je pisala na steno. Vsak dan imam nalogo, zvezek mi da oceno pet. Tabla gobo hitro pobriše, ko berila berejo učence. Torba je pospravila zvezke. Ravnatelj je bil jezen, ker smo imeli dobre ocene. Telovadnica je telovadila učence, žoge so skočile iz omare in nosile učence. Tabla je bila na tleh, mi pa na steni. Risali smo na mize, pisali in brali pa na liste. Instrumenti so igrali na učiteljico. Ni bilo še konec pouka in odšli smo domov. Doma je naloga pisala name.

## O TREH ZRNIH KORUZE

Gašper Farazin, D 4.a

Živela sta mož in žena, ki sta imela majhnega sinčka z imenom Gašper. Živeli smo v veliki revščini. Ko sem bil star sedem let, sta se odločila, da me pošljeta po svetu. Ko sem hodil že nekaj časa, sem na tleh zagledal koruzno zrno. Pobral sem ga in ga shranil v torbo. Hodil sem naprej in kmalu našel še eno zrno. Hodil sem in hodil in našel zopet eno zrno. Kmalu se je znočilo in nisem vedel, kje naj prenočim. V daljavi sem zagledal grad. Odločil sem se, da vprašam za prenočišče. Prvo zrno koruze mi je pomagalo, da so me sprejeli. Drugo zrno mi je pomagalo, da sem se poročil s princeso. Tretje zrno pa mi je dalo moč, da sem premagal hudobnega zmaja s tremi glavami. Potem smo srečni živeli do konca svojih dni.

## OKRASNA KOPRIVA

Katja Košir, D 4.a

Okrasna kopriva raste v lončku. Je rdeče-zelene barve. Rađa ima sončne in svetle prostore. Bolj na svetlem je, bolj rdeče liste ima. Če želimo bolj košato rastlino, ji pošpricamo vršičke. Podobna je vrtni koprivi, le da ni pekoča. Zalivamo jo po potrebi, enkrat do dvakrat na teden, poleti pogosteje. Ima koničaste liste. Novo rastlino lahko vzgojimo sami tako, da ji odščipnemo vršičke in ga damo v vodo, da naredi koreninice. Tako jo posadimo v lonček. Lahko jo kupimo v trgovini ali cvetličarni. Doma jih imamo sedem. Visoke so približno od 30 do 40 cm. Posajene so v različne lončke, ki so postavljeni na okensko polico.

## ČAROVNICA

Ula Pintarič, D 4.a

Nekega dne sem šla spat že ob sedmih. V hipu sem se znašla v deželi Čarovnikov. Eden mi je dal čarobno paličico, drugi čarobni prah, tretji čarobnega mucka, četrti pa čarovniško knjigo. Peti čarovnik mi je rekel, da naj grem v šolo za čarovnike, da se bom tam naučila čarati. V to šolo sem hodila približno sedemnajst let. Učiteljici je bilo ime Čaralovirka. Ko sem se naučila čarati mi je peti čarovnik rekel, da naj grem zdaj v mesto Strahu. Morala sem se peljati skozi črno jamo strahu, tam je bila reka, iz nje so se zakadili netopirji. Srečala sem tudi kačo anakondo in gada. Potem sem prišla v mesto Strahu. Tam so bili hudobni čarovniki. Začela sem se boriti z njimi in takoj so se predali. Prišli so tudi drugi čarovniki. Peljali so me v čarovniško gostilno, jedla sem posušene živali. Zjutraj sem se zbudila in ugotovila, da so bile samo sanje.

## JAZ SMETIŠČNI MUC

Jure Likozar, 4.b

Sem smetiščni muc. Star sem 5 let. Živim na smetišču, to je moj dom. Vsak dan vstanem približno ob 11. uri. Hrano dobim tako, da ropam skozi odprta okna, kjer omamno diši. Ko hrano sunem z okenske police, stečem daleč proč, na kakšno visoko streho, kjer se mastim. skoraj vsak dan jem meso, zato se mi že malo zatika. Želim si, da bi moje gospodinje kdaj pa kdaj spekle kaj sladkega za moj želodček.

Sicer pa sem s seboj zelo zadovoljen, zato sem sklenil, da bom pel podoknice. Pel sem glasno, a me nihče ni slišal, zato sem pel glasneje in glasneje. Kar naenkrat se je odprlo okno in na glavo sem dobil poln škafo vode. Ves moker sem stekel proti domu. Tam sem legel v kup smeti. Nekaj je zaropotalo in zakotalila se je pločevinka. Vstal sem, stekel proč in čakal, kaj se bo zgodilo. Pa ni bilo nič! Potiho sem se vrnil, se zavil v smeti in sladko zaspal.

Takšno je moje življenje na smetišču. Ni mi preveč všeč, ampak dolčas mi pa ni.

## JAZ, SIAMSKA MAČKA

Manca Perko, 4.b

Sem čistokrvna siamska mačka. Imam zelo dobre gospodarje. Sem bele barve in imam modre oči. Okrog vratu imam diamantno ovratnico z modrim kamnom. Imam srednje dolgo dlako. Vsak teden me okopajo in mi uredijo pričesko. Poleg mene imajo tudi belo muco Tibo. Ta ima diamantno ovratnico z rdečim kamnom. Sva najboljši prijateljici. Zjutraj za zajtrk dobiva ovsene kosmiče, popoldne za kosilo brikete s kremasto omako, za večerjo pa ribe. Potem naju zvečer stražarji oblečejo v halje, kot bi imeli spalni srajci. Nato naju odnesejo h gospodarici in gospodarju. Včasih greva s Tibo tudi na velik vrt, ki je narejen samo za naju. Imava tudi vsaka svojo sobo in eno skupno sobo, ki so jo poimenovali skupni mačji prostor. Spim na mehki žametni postelji, ki je široka 100 cm in dolga 110 cm. Nič mi ne manjka, vendar si želim malo več svobode.

## JAZ SMETIŠČNI MUC

Luka Valjavec Soklič, 4.b

Živjo, ime mi je Luka, sem smetiščni muc.

Star sem dva meseca. Vem, zelo malo, vendar do sedaj sem imel zelo zanimivo življenje. Sem tigrasto oranžne barve z belim trebuškom. Imam svoj urnik: hrana, spanje, bordanje na strehi, ki ji sledi še telovadba. Za hrano lovim miši, kradem zrezke ali purane. Spim vedno na robu dimnika, kjer je toplo. Za bordanje na strehi uporabim bord, ki sem ga našel v smetnjaku in zelo moram paziti, da se ne zaletim v dimnik. Telovadim pa tako, da nagajam psu Reksu. Ko ga razvezim, me začne loviti in bežim pred njim. Seveda me nikoli ulovi.

Zaljubil sem se v oranžno lepo mačko Anjo. Njena družina se je pravkar preselila iz Zagorja. Stara je dva meseca, tako kot jaz. Anja je doma pri človeški družini, jaz pa spim na robu njihovega dimnika. Že dolgo časa se gledava. Upam, da se bo kdaj zaljubila vame in če se bo, bova skupaj imela mladičke.

Moje življenje je zelo lepo in živahno. Upam, da se bom imel še naprej tako lepo ali celo lepše.

## JAZ SMETIŠČNI MUC

Tina Umek, 4.a

Živim v stari hiši na robu gozda. Moja postelja je listje, ki ga je nanesele veter skozi odprta vrata. V hiši ni žive duše, zatom se preživljam s poljskimi mišmi, včasih pa ujamem tudi kakšnega ptiča. Kadar sem zelo lačen, grem v bližnjo vas na prvo kmetijo. V hlevu vidim, kako gospodinja molze kravo. Zadiši mi toplo mleko in počakam, da gospodinja pride z vedrom toplega mleka do vrat. Milo jo pogledam in proseče zamijavkam. Mijaaauu. Gospodinja je dobrega srca, zato mi v podstavek od rožice nalije toplega mleka. Popijem ga in že premišljujem, kako bi se ji zahvali. Takrat opazim, da ji proti hišnim vratom stekla siva miška. Ujamem jo, ji zavijem vrat in jo položim na prag hiše. Gospodinja pride k vratom, vidi miško in me pohvali ter poboža po glavicici. Reče mi, da sem priden in da tudi naslednji dan lahko pridem k njej na mleko.

## CLIMBING

Sara Truden, 9.b

You can perform climbing outside – rock climbing, or in a sports hall if there is a climbing wall. Rock climbing is a real adventure. If you want to go climbing you must be brave and not afraid of heights.

For climbing you need special climbing shoes, a rope, chalk and a belt. There must be two people to perform this sport. One is climbing and the other is watching and holding a rope with a special device.

Before you start climbing you have to warm yourself up- especially your arms. Injuries are very common. After you come down you must never forget to stretch your muscles. If you forget, you can feel the pain afterwards. If you want to be very successful you have to strengthen your muscles and do a lot of practice.

This sport is not as known as other sports. There are also competitions. There are three kinds of competitions. The most common is where the route is very hard and you must climb as high as you can. The second is a very short route and very hard. And the third is that you have to climb to the top as fast as you can.

In Slovenia we have some very good climbers who practice for world competitions. This is a quite straining sport, but it is very interesting.

**Ula Pintarič, D 4.a**

Nekoč, ko sem legla v posteljo, sem zelo hitro zaspala. Sanjalo se mi je, da sem bila zmaj. Zelo hudoben zmaj. Živela sem na drevesu v hišici iz lesa. Imela sem devet velikih glav in štiri noge. Odločila sem se, da napadem grad, saj je bil grad poln zlatnikov, srebrnikov, diamantov in evrov. Začela sem s stražarji, takoj sem jih pojedla. Nato sem se lotila služkinj, tudi te sem takoj pospravila. Nazadnje sem pojedla še kralja in kraljico. Potem sem mislila, da je cel grad moj, ampak sem se zmotila, imeli so še skrivno orožje. Vojsko. Bilo jih je čez petdeset. Z njimi pa ni šlo tako lahko, kot s stražarji. Ko sem enega pojedla, je že drugi prišel. Trudila se več ur, zato so zame izvedeli tudi domačini. Prišli so pomagat vojakom. Nato so mene ubili, Kitajci pa so me nagačili. Zjutraj sem se prebudila in videla, da so na srečo samo sanje.

**Vanja Čosič, D 4.a**

Nekega večera, ko sem se odpravljala spat in ko sem začela sanjati, sem sanjala, da sem postala zmajčica Mojčica. Prišla sem v deželo Hudobije in prijaznosti. Videla sem, kako sta dva roparja hotela oropati staro gospo. Prišla sem do njiju in ju brcnila proč. Nato sem šla naprej in videla otroka, ki ga zebe. Izbruhnila sem ogenj, da bi mu bilo bolj toplo. Srečala sem deklico, ki se je izgubila. Pomagala sem ji poiskati njene starše. Našli sva jih. Šla sem naprej, srečala sem otroka, ki je bil lačen. Kupila sem mu hrano. Šla sem naprej in videla brezdomce. Priskrbela sem jim dom. Bili so mi zelo hvaležni. Šla sem naprej in dobila darilo od vseh, ki sem jim pomagala. Tokrat sem bila jaz hvaležna. To deželo sem spremenila v dobrosrčno. Ko sem se zbudila se, videla, do so to le sanje.

**Dominik Šnobel, D 4.a**

Sem zmaj po imenu Dominik. Ljudje se me bojijo, saj tako je prav. Ker se me bojijo me zaradi strahu spoštujejo. Živim v dva krat dva kilometrskem gradu, saj že moj prestol zasede sto metrov. Sem črno-rdeče barve. Iz ust bruham ogenj.

Ko sem nekega poletnega dne hodil po gozdu, sem se spomnil, da že

sedemnajst vesoljnih let nisem bil pri prijateljih. Kar dolgo, kaj, sem si dejal in odpotoval k manjšemu zmaju, ki je bil tudi hudoben - h Gašperju. Skupaj sva z ognjem ciljala slamnate hiše. Nato so prišli še drugi zmaji. In so se igrali tako kot jaz in Gašper. Bilo je tako lepo, da ne bi moglo biti res, zato sem se zbudil.

**Žan Ostreljč, D 4.a**

Ko smo šli z mami in očetom na dopust v hotel, sem videl zelo veliko staro omaro. Ko sem jo odprl, je bila polna starih oblek. Hotel sem zlesti do konca omare, a konca ni bilo. Naenkrat sem pristal v snegu. Spraševal sem se, zakaj mi je vroče. Ko sem globoko zadihal, sem izdihnil ogenj in imel sem velika rdeča krila. Poskusil sem vzleteti in sem res vzletel. Ko sem letel, sem videl mesto. Naenkrat pa je v moja krila priletela puščica in padel sem na tla. Takrat sem postal zloben zmaj. Sklenil sem, da mi bo ime Taj. Bruhal sem ogenj na ljudi, požigal in podiral stavbe, jedel sem kar mi je prišlo pod roke, ko pa sem bil že utrujen, sem šel nazaj skozi omaro in spet sem bil normalen Žan.

**Tinkara Mali Hočevnar, D 4.a**

Neke noči sem sanjala, da sem se spremenila v zmajčka. Ime mi je bilo Ciciban. Doma sem bila v drevesnem deblu. Seveda sem bila majhna. Rada sem se igrala z otroki. Znala sem peči odlične slaščice. Vsi otroci so hodili trkat po mojem deblu. Jaz pa sem odprla in jim ponudila sveže slaščice. Pomagala sem zakuriti ogenj, da jih ni zeblo, pomagala sem šivati. Zato se me imeli vsi radi. Moja prijateljica Srčica mi je zelo rada pomagala sveže slaščice obliči s čokoladno in vanilijevo kremo. Kadar sem pekla slaščice, sem jo vsakič poklicala za pomoč. Naslednji dan sem se zbudila in videla, da nisem zmajček Ciciban.

**Dominik Vrabič Dežman, D 4.a**

Ko sem zaspal, sem imel čudne sanje. Bil sem navaden plišasti zmajček, a ko je bil kdo v nevarnosti, sem se spremenil v super zmaja. Gasil sem požare, pomagal iz plazov in reševal ljudi pred smrtjo ali poškodbami. Bil sem tudi zelo redoljuben. Rad sem pomival, pospravljaval in čistil. Nekoč se mi je zgodilo nekaj groznega. Poslali so me v svet. Oče mi je rekel: "Pomagaj vsem nesrečnim". Tako se je začela moja pot v svet. Ko sem preletel gozd, sem naletel na poškodovanca. Rekel je, da mu pomaga samo zdravilna trava, ki jo dobim pri čarovnici. Šel sem do čarovnice in jo prosil za travo. Ona mi je rekla, da jo zamenja za čarobni prah. Šel sem po prah in ga prinesel čarovnici, ona mi je dala travo, jaz pa sem ozdravil ranjenca. On je rekel: "Za zahvalo ti dam mojo hčerko zmajčico za ženo." Jaz sem to sprejel in se vrnil domov. Ko me je oče videl, je bil zelo srečen. Pripravili smo poroko in ... Oh, ta presneta budilka! Ravno zdaj me je mogla zbuditi.



Blaž Česen, 5.a - OBJEM

## ABOUT MYSELF

Tia Dobre, 9.b

My name is Tia Dobre and I live in Bistrica. I am in 8th grade this year. I was born on 26th February, 1994 so I am 13 years old.

I have a quite tough character, because I get mad very easily.

My friends and my family say that I'm helpful, reliable, amusing, tidy, talkative, friendly, quite witty, very outgoing, trustworthy and sometimes I'm picky. And they also say I'm not messy or stubborn or nosy. But I know that sometimes I'm moody.

I usually wear casual clothes, but I like wearing individual or trendy clothes, too.

I have long, straight light brown hair and green eyes.

I like to wear jeans or skirts, T-shirts and I like wearing cardigans, too.

I have a hamster Tiki – that's my third hamster in a row. I have already had two hamsters but both of them died.

My favourite school subjects are: English, Mathematics, History, Biology and others.

My favourite colour is pink, but I like brown or red, light blue or violet and olive green very much.

My mum's name is Dragi and my dad's name is Janez.

My sister Linda is almost 27 years old and she has a son Nik who is 17 months old. He's my nephew.

I think that he likes me very much and I like him, too. I love him like I love my whole family.

My best friends are Tjaša Povše, Romana Kerin and all my other schoolmates.

I think that my friends and my family like me the way I am!

## FOOTBALL

Marko Tavželj, 9.a

Football is a game that is played with a ball (usually size five). We need ten players with a goalkeeper to play on each team. Football is played on a football pitch. There is a goal on each side of the pitch. Players need a pair of football boots, a kit with a number on it, socks and shin guards.

The goalkeeper is the only person that can touch the ball with his hands. He can only touch the ball in his 16 m area. The goalkeeper must wear special gloves to protect his hands and hold the ball. Players can not wear things that can hurt themselves or other players. These things are watches, jewelry or things like that.

The team, that scores more goals, wins. The referee can show a yellow or a red card to the player that makes a foul or says something to the referee, or because he hits another player...

They can play extra time or have a penalty shootout to decide who the winner is. The pitch can be from 90 to 120 meters long and from 45 to 90 meters wide.

There are a lot of world known stadiums such as Old Trafford, Santiago Bernabeu, Camp Nou, Allianz Arena, Stamford Bridge, San Siro, Mestalla, Anfield, ...

Some of the best clubs are Manchester United, Chelsea, Barcelona, Milan, Inter, Bayern Munchen, Schalke, Real Madrid, Sevilla, Valencia, Liverpool, PSV Eindhoven, Celtic, ...

The best players are Cristiano Ronaldo, Ronaldinho, Ryan Giggs, Wayne Rooney, Lionel Messi, Roy Makaay, Didier Drogba, Kaka, Fabio Cannavaro, Samuel Eto'o, Francesco Totti, ... The best goalkeepers are Gianluigi Buffon, Oliver Kahn, Edwin Van Der Sar, Gomes, Victor Valdes, Peter Cech, ... The best coaches are Sir Alex Ferguson, Jose Mourinho, Fabio Capello, Marcelo Lippi, Frank Raykaard, ...

The richest club is Real Madrid. One of the most popular clubs in Slovenia is Manchester United. I support this club, too. Football is really the best game in the world.

## SPORT – ROCK'N'ROLL

Kim Petrenel, 9.a

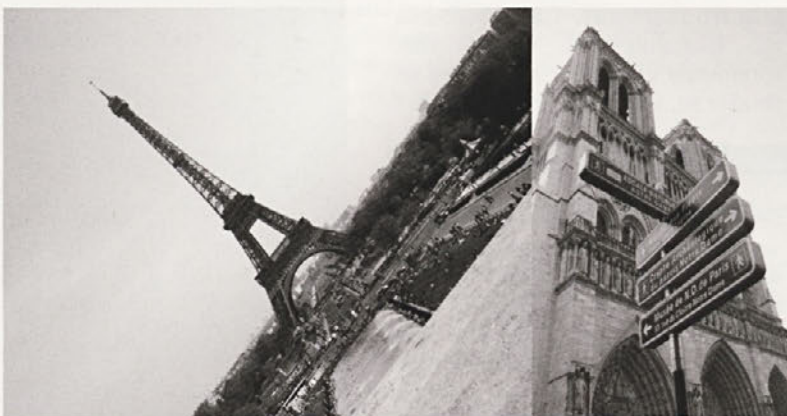
I dance acrobatic rock'n'roll. This dance is performed by couples. Couples perform their choreographies at competitions. There are different ranks: youth, juniors, B class, masters (A class). I am at juniors rank. If you are in the finals and if you get mark 1 from judges that means you are the winner.

At competitions couples wear special dance costumes and dance shoes. Girls must have tidy hair and they must wear make up.

In Tržič we have World Champions Melanija Kogoj and Jure Markič. Melanija is my neighbour. I started to dance because of her.

I have trainings four times a week, but I must go to Ljubljana. Once a week we have a training in Zelena Jama, near BTC center. There we practice gymnastics. We need gymnastics in acrobatic parts of choreography. I am in Brilijantina dance club and I like it a lot. I prefer Brilijantina to M club. I was in M club 4 years ago.

Dance is a special sport that keeps me fit and happy. I do not imagine living without dancing.



Žan Dolinar, 7.c – Ekskurzija po Parizu

## Zan Zupan, 5.a

Dear Jonathan,

I am writing to you because I would like to have a penfriend from England. I will describe myself in this letter.

My name is Zan and my surname is Zupan. I am from Slovenia and I am twelve years old. I am at Bistrica Primary School, in 5a. I like Bistrica Primary School because I have two good friends Domen and Žiga. They are my best friends. And I have one more best friend. His name is Filip.

I live in a house. We have two floors: upstairs, downstairs and ground floor. We have seven bathrooms, five bedrooms and so on. I spend most of my free time in my room. I play computer there, I watch TV there, I read books in my room and I sleep in my room.

But in my free time I also have Russian lessons, German lessons, English lessons, karate lessons and religious studies.

I like Russian lessons and English lessons the most because I like languages very much. I have Russian lessons on Tuesday at eight o'clock and I have English lessons on Friday at quarter past four.

I have one pet. I have a dog. Her name is Brina. I keep her at my grandparents'. I like her very much.

I have one brother. His name is Žiga. My mum's name is Polona and my dad's name is Mare.

My favourite colour is green and my lucky number is fifteen.

So what about you?

Do you have any brothers?

What's your favourite colour?

Do you have any pets?

I hope you will answer me soon!

BYE FOR NOW!!!

## GHOSTS

### Janja Kosem, 8.b

A ghost is a spirit of a dead person and has no body. Ghosts are often found in haunted houses, especially houses where murders have occurred. Some murder victims stick around forever to haunt a place while others disappear.

Ghosts are paranormal things because they are not ordinary things with body mass. A ghost is not always a human, it can also be an animal. You can't always see a ghost. Some people have just seen objects moving or floating in the air.

Here is what Mary Clark saw:

I was sitting in the kitchen when I heard a noise in the living room. I went to look and I saw a girl floating in the air. The girl was watching me and I was watching her. I turned around to call my husband and when I looked back the girl disappeared. This was the first time I had ever seen a ghost.

## HIP HOP DANCING

### Maja Pozvek, 9.b

Dancing isn't just a sport. It's art.

Hip hop is a variety of dancing based on hip hop music. For this type of dancing you must have strong arms and a flexible body. Your movements must be energetic and explosive.

Hip hop is mostly performed in sports halls but in ghettos, for example in America and other western countries, they dance on the streets, too.

You don't need any special equipment to do this sport. Hip hop dancers have their own particular fashion. They have sports shoes. Men wear wide slacks, wide T-shirts and sweaters with hoods. They often have something on their head, caps and scarves for example. Women wear these things too but they also wear tight shirts.

There are many dancing competitions. Dancers can compete in pairs, in small or big groups or alone (solo). There are judges who give them marks and decide which dancer is the best.

Even though dancing is becoming more and more popular in the world and in Slovenia we don't have many well-known dancers. Željko Božič and Jernej Šerjak are some of the most famous dancers in Slovenia.

I train hip hop and I like it very much because you can express yourself in dancing. Everybody has its own style. You improve your balance and become elegant and more self-confident.

## MY FIRST DAY AT SCHOOL

### Maja Oblak, 8.b

Even if it was a long time ago, I remember this day very well. I was so impatient and I couldn't wait for this day. A week before I was talking only about school. I was asking my sister what school was like, what children were doing there and so on and so on.

And finally, there came Monday, the day when the school started. I was so happy, but I was a little scared either because I thought that I wouldn't know any of my schoolfriends. I got up at seven o'clock but I was very early. The school started at nine o'clock that day. So I was lying in bed and I was thinking about my first day in school. And soon two hours passed. At nine o'clock me and my mother went to school. I didn't show my fear about my schoolfriends and I walked very proudly into the classroom. The first thing I saw was the inscription on the blackboard saying Welcome first-formers, and about twenty children of my age. And then I saw my best friend from the kindergarten Tia and I realized, that my fear was gone. I saw other schoolfriends from the kindergarten, too. Then the teacher came into the classroom. I sat right next to Tia. Then the teacher said that her name was Andreja and we all introduced ourselves. We talked a lot and I realized we were going to be a very good class. Then we had a snack and at eleven o'clock we went back home.

The school left a very good impression on me and I told everything about that day several times to my sister and my parents. I couldn't wait to another day at school.

**Tilen Seidl, 2.b**

Moja najljubša igrača je avto. Je znamke porsche. Je srebrne barve. Zelo je hiter in športno izgleda. Ima tudi strešno okno. Prtljažnik je majhen. Na zadnjih sedežih se težko sedi, ampak ker je avto športen, je za dve osebi. Zelo mi je všeč. Ko ga srečam na cesti, se rad ozrem za njim. To je moj porsche. Nekoč ga bom tudi sam imel.

**Tea Ternik, 2.b**

Moja najljubša igrača je plišasta želva. Z njo se igram in tudi rada grem z njo spat. Je rdeče in bele barve. Ima rdečo kapo, črne oči in rdeč trebušček. Je zelo mehka in ima oklep, bele roke in noge. Skupaj greva spat in imam jo zelo rada.

**Domen Jančič, 2.b**

Moja najljubša igrača je Bidaman. Dobil sem ga za božička. Je rdeče barve. Velik je približno deset centimetrov. Narejen je iz plastike. Ko pritisnem zadaj na gumb, skozi odprtino priletijo kroglice. Ima tudi nastavek za več kroglic. Razlikujejo se po barvah. Nasprotnika s kroglico lahko zadanem v pravo točko in mu onemogočim streljanje. Zelo sem vesel, da ga imam, saj si z njim zapolnim svoj prosti čas.

Jaz sem oblak in sem zelo majhen. Vidim mesta, otroke in druge oblake in moje prijateljice in prijatelje. Vidim tudi mojo prijateljico Špelo. Zelo je prijazna.

Špela Grah, 2.a

Jaz sem oblak. Vidim vse hiše in stolpe. Vidim lepo sonce, prijatelje oblake. Imam družino. Igram se z očijem in mamo in brati. Vsako jutro zmočim zemljo.

Matej Kazaferovič, 2.a

**Katja Pačon, 2.a**

Zjutraj sem šla v šolo. Dopoldan smo se učili. Opoldan smo imeli kosilo. Popoldan sem se igrala. Zvečer sem jedla večerjo. Ponoči sem spala.

**Lan Medved, 2.a**

Zjutraj vstanem ob sedmih. Pozajtrkujem, si umijem zobe in grem v šolo. Dopoldne sem v šoli. Domov pridem ob 12. uri. Kosilo imam ob 13. uri. Po kosilu delam domače naloge. Ko končam, se igram. Ob lepem vremenu greva z mamico na igrišče. Ko pridem domov, si umijem roke. Večerjo imam ob 19. uri. Po večerji si umijem zobe. V posteljo vzamem knjigo, jo berem in potem zaspim.

**Gaja Pazlar, 2.a**

Zjutraj sem se uredila, potem pa me je mami odpeljala v šolo. V šoli smo se pogovarjali o dnevu. Po kosilu sem šla h Karin. Tam sva se igrali in delali nalogo. Ob petih sem šla v glasbeno šolo. Ko sem prišla domov, sem naredila še ostalo nalogo in šla spat.

Jaz sem lep bel oblak. Ime mi je Piki. Zelo sem vesel. Na nebu sem največji. Vidim hiše. Lepe so. Vidim mesto in ljudi. Včasih se zaletim v druge oblake. Plavam po nebu in mi je všeč. Tam srečam tudi veter. Če mi drugi oblaki nagajajo, sem jezen. Nekaj najlepšega na nebu je mavrica. Zelo je pisana. Meni je všeč.

Manica Kostevc, 2.a

Jaz sem deževni oblak. Imam sivo kožo. Rad vidim otroke, ki se igrajo pod mano. Potem pa se zberemo v hokejski areni. Danes igrajo Deževni oblaki proti Sončnim oblakom. Navijačev je zelo veliko. Po prvi tretjini si odpočijejo. Potem pa gredo spet na led. Ko pridem s tekme, sem zelo utrujen in zaspim.

Rok Kapel, 2.a

Jaz sem oblakinja Nikica. Včasih vidim, kako Miklavž peče piškote. Takrat je oranžno nebo. Rada sem v Afriki. Rada imam petek. Takrat je šola oblakov. Od tam vidim ves svet. Učim se računati na plus in na minus. No, naj vam povem, da je  $1 + 1 = 2$ . Meni se zdi, da imate ljudje zvezke in puščico. Mi jih nimamo. No, sedaj pa: Adijo!

Nika Meglič, 2. K



## JAZ SEM SNEŽAK

**Vili Grdič, 2.a**

Dobro jutro, otroci. Jaz sem snežak korenjak. Ime mi je Snežko. Doma sem v Lomu. Naredil me je Vili. In povem vam, da mi je lepo, kadar Vili pride ven k meni. In to je vse.

**Alen Bešič, 2.a**

Ime mi je Ivo. Sem sneženi mož. Imam štiri gumbce in eno korenje. Naredil me je Jan. Navalil je tri kepe. Stojim na snegu. Otroci se me dotikajo in se igrajo z mano.

**Maruša Bešter, 2.a**

Neke noči je začelo snežiti. Zjutraj je prišla deklica z imenom Mojca. Zvalila je tri kepe snega. Nastal je snežak. Potem je šla Mojca domov. Snežak je ostal sam. Prišla je miška, ki jo je zelo zeblo. Snežak ji je dal toploto. Postala sta prijatelja.



## MINI PRAVLJICE

**Martina Gričar, 2. Kovor**

Nekoč je živela Manca, ki je bila zelo prijazna. Zelo si je želela kučka.

**Manca Golmajer, 2. Kovor**

Nekoč je živela Nastasija, ki si je zelo želela kučka. Bili sva dobri prijateljici.

**Anže Malovrh, 2. Kovor**

Nekoč je živel Luka, ki si je zelo želel motor. Rad se je vozil z njim.

**Luka Šivic, 2. Kovor**

Nekoč je živel Urban, ki je dobro rolal.

**Katarina Miklavčič, 2. Kovor**

Nekoč je živela Maja, ki je lepo risala in sva bili dobri prijateljici.

**Urban Mežnar Zupan, 2. Kovor**

Nekoč je živel Nejc, ki si je želel kolo.

**Maja Šepetavc, 2. Kovor**

Nekoč je živela Martina. Bila je prijazna. Bili sva prijateljici.

**Anže Malovrh, 2. Kovor**

Nekoč je živel Nino, ki se je rad igral.

**Nastja Vrečar, 2. Kovor**

Nekoč je živela Nika, ki je bila zelo prijazna. Želela si je morskoga prašička.

**Nejc Pogačnik, 2. Kovor**

Nekoč je živel Aleš, ki je bil dober športnik.

**Nika Meglič, 2. Kovor**

Nekoč je živela Katarina, ki je v šoli znala najboljše brati in pisati.

**Aleš Peharc, 2. Kovor**

Nekoč je živel Anže, ki bi rad bil policist.

## VŽIVLJANJE V OBLAK

**Nika Horvat, 2.b**

Sem oblak. Vidim otroke. Vidim reke. Zaletavam se v sosednje oblake. Včasih sem jezen na sonce. Vidim polja, avtomobile, smreke, hiše, ptice na drevju, ceste, bloke, šolo, tovarne in trgovine.

**Tjaša Škufca, 2.b**

Jaz sem oblak Miha. Vidim otroke, ki se igrajo, in vidim hiše, bloke stolpnice in živali. Moja najljubša žival je kača. To je vse za danes.

**Neža Pintarič, 2.b**

Vidim veliko stvari. Vidim zimsko pokrajino. Srečal sem sonce. Vidim vasi, mesta, reke, jezera in gore. Rad opazujem življenje na zemlji.

**Jaka Jordan, 2.b**

Jaz vidim otroke. Tukaj je res lepo. Poglej, tam je še en otrok. Ime mu je Tim. V šoli se pridno učijo. Učijo se računati in pisati. Nekateri grejo že domov.

**Sara Završnik Puhar, 2.b**

Jaz vidim sonce in mesto. Kadar dežuje, si otroci obujejo škornje in grejo ven.

**Monika Stržinar, 2.b**


Sem oblak. Pogovarjam se s prijatelji. Kadar dežuje, se malo bojim. Vidim drevesa in otroke, ki spuščajo zmaja. Na travniku že cvetijo rože. V reki lepo plavajo ribe. Ponoči sveti luna. Ko se začne dan, se spet igramo s prijatelji.

**Učenci 3. a**  
in razredničarka Tatjana Štefanič

Učenci 3.A smo letos med številnimi temami pri Spoznavanju okolja spoznali tudi različne vode ter življenje v njih. Tako smo se seznanili z mlako, ribnikom, jezerom, morjem itd. Zatem je prišlo na vrsto spoznavanje vodnih rastlin in živali. Res da smo na začetku imeli malce težav s prepoznavanjem rastlin, a sedaj že vsak v razredu pozna rogoz in lokvanj.

V domačih vodah smo poiskali živali ter v šoli pripravili akvarij. Učenci so gojili posebno skrb do svojih živali ter spoznali, da znajo biti njihove živali v življenjski nevarnosti zaradi živali, ki jih je prinesel v šolo sošolec, sošolka. Tako kot je pupek v akvariju lovil paglavce, so se nekateri učenci postavili v bran svojih živali ...

Vsak dan smo z zanimanjem opazovali dogajanje v akvariju ter se ob tem marsikaj naučili. Po nekaj dneh smo živali spustili nazaj v naravo kot se to spodobi. Od teme vode ter življenje v njih smo se poslovlili v velikem slogu-s slikanjem vodnih rastlin z vrvno tehniko na pokrove škatel od čevljev ter pisanjem zanimivih pesmic. Utrinek z razstave slik, ki smo jo uredili skupaj s prvošolci, ter napisane pesmi pa le ne spreglejte.

| MLAKA                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            | ŽABEC Z ROKAVČKI                                                                                                                                                                                                                                                                                                              |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| <p>Naša mlaka je pač taka,<br/>da nobeni ni enaka.</p> <p>Žabe prave so gospe<br/>in veliko mresta je.</p> <p>Belouška se gosti,<br/>ko v bližini mačke ni.</p> <p>Mlaka v soncu se iskri<br/>in ponoči glasno spi.</p> <p>Emma Laura, 3.a</p>  | <p>V mlaki je živel<br/>osem mladih žab.<br/>Vse so znale plavati,<br/>razen žabec Kvak.</p> <p>So plavati ga učili<br/>oče, mama, teta, svak.<br/>On šel je le v vodo<br/>z rokavčki na rokah.</p> <p>Tako je žabja družina<br/>po mlaki plavala,<br/>a Kvak po vodi jadral je<br/>ob pomoči lokvanja.</p> <p>Lovro, 3.a</p> |



Razstava naših slik

**PISAN SVET**

Po ribniku ribe, po zraku  
ptice,  
a čez hribe so hiše.

Ribe pod skalo, ptice na vejo,  
hiše pod zeleno drevo.

Nastja, 3.a

**NEVAREN RIBNIK**

Žaba Rega  
v ribnik je skočila  
in pri skoku  
skoraj utonila.

Rešil jo je  
njen prijatelj Kvak.  
Podal ji je roko  
in postal junak.

Sara, 3.a

*Vsako jutro vržemo jo,  
da nam pové,  
kako prijazni paketki se naredé.*

*učenci in učence 1.b*

**Prijazne paketke naredimo, ko**

- ⊗ poslušamo drug drugega. (Luka Z., Klavdija)
- ⊗ dvignemo roko. (Maša)
- ⊗ prijatelju rečemo »Nekaj, prosim.«, če nam nagaja. (Izabela)
- ⊗ uporabljamo čarobne besede. (Jerca)
- ⊗ imamo radi vse sošolce in sošolke v razredu. (Taja)
- ⊗ se ne pripravimo ali tepemo. (Zala, Hana)
- ⊗ smo med seboj prijatelji. (Anže)
- ⊗ potrpežljivo počakamo, da pridemo na vrsto. (Jadran)
- ⊗ pobereмо papirčke po razredu. (Luka Č.)
- ⊗ mirno hodimo po razredu. (Jasmin)
- ⊗ se opravičimo, če pride do prepira. (Lucija Marija)
- ⊗ poslušamo sošolca, ki pripoveduje bralno značko. (Dejan)
- ⊗ se lepo igramo. (Juš)
- ⊗ na stolu lepo sedimo. (David)
- ⊗ pripravimo za seboj igro ali papirčke. (Jerneja)
- ⊗ si med seboj pomagamo. (Larisa)
- ⊗ si posodimo stvari (igračice, svinčnik, barvice, radirko, šilček...). (Zala)
- ⊗ v koticah zavzeto delamo naloge. (Larisa)
- ⊗ pripravimo več papirčkov, kot nam reče učiteljica. (Luka Z.)
- ⊗ se imamo radi. (Anže)

**KOČKA  
PRIVATELJSTVA**

**KAJ MI JE V ŠOLI NAJBOLJ VŠEČ?****Učenci 1. razreda Kovor**

- ☺ Najbolj mi je šoli vseč, ko imamo odmor. ( Nejc Pavšek )
- ☺ V šoli so mi vseč zvezki, igrače. ( Alen Čoragič )
- ☺ Najbolj mi je vseč igranje s kockami. ( Anton Zupan )
- ☺ Všeč mi je, da smo začeli računati; plesne vaje ob petkih in ker imamo samo štiri ure. ( Luka Klemenčič )
- ☺ V šoli mi je vseč, da se razumemo s sošolkami in sošolci. Tudi učiteljice so mi vseč, ker so prijazne. ( Oriana Čoragič )
- ☺ Najbolj mi je vseč glasbena vzgoja. ( Elizabeta Mokorel )
- ☺ Všeč mi je, kadar se igramo in računamo. ( Žan Bečan )
- ☺ Uživam, kadar se igramo s kockami, ko se z učiteljico igramo uganke, ko se lovimo okrog miz, čeprav vem, da tega ne smemo. ( Ivan Kaštrun )
- ☺ Všeč sta mi učiteljici Tjaša in Simona. ( Maša Štucin )
- ☺ Všeč mi je, kadar rišemo in računamo, popoldansko varstvo, ker tam delamo naloge, barvamo pobarvanke in gremo ven, športna vzgoja. Najbolj mi je bil vseč izlet na Debeli rtič in plavanje v kranjskem bazenu. ( Lara Premrl )
- ☺ Všeč mi je pouk v prvem razredu in varstvo. ( Gregor Tadel )

**KAJ MI JE V ŠOLI NAJBOLJ VŠEČ?****Učenci 1. razreda Kovor**

- ☺ Ni mi vseč pouk. ( Nejc Pavšek )
- ☺ Ni mi vseč, da se otroci kregajo. ( Alen Čoragič )
- ☺ Po pouku moram takoj domov, jaz pa bi se še rad igral s kockami. ( Anton Zupan )
- ☺ Ni mi vseč, da mi Nejc nagaja, da nimamo malih lego kock, ker gremo premalokrat ven, da se Alen hoče tepsti. ( Luka Klemenčič )
- ☺ Ni mi vseč, da fantje norijo in se tepejo. ( Oriana Čoragič )
- ☺ Ne maram matematike. ( Elizabeta Mokorel )
- ☺ Ni mi vseč nerazumevanje in prepiri s sošolci in sošolkami. ( Žan Bečan )
- ☺ Premalo se igramo, premalo smo v naravi, moji sošolci se preveč pripravajo. Ni mi bilo vseč, ko me je učenec iz 3. razreda poklical naj pridem k njemu, nato pa me je z nogo udaril. ( Ivan Kaštrun )
- ☺ Ni mi vseč, da se fantje tepejo. ( Maša Štucin )
- ☺ Če kdo gleda naloge in to prepíše in ponavlja in da punce niso prijateljice. ( Lara Premrl )
- ☺ V šoli mi ni vseč nagajanje. ( Gregor Tadel )

**PRVI ŠOLSKI DAN V 1.A RAZREDU**

*Učenci so povedali, česa jih je bilo strah pred začetkom šolanja:*

- Strah me je bilo, ker nisem nikogar poznala. (Danaja Kosmač)
- Strah me je bilo, da bodo preveč težke naloge. (Domen Vrhovnik)
- Strah me je bilo, da se nihče ne bo želel z mano igrati. (Leon Čeh)
- Strah me je bilo, da ne bom našla prijateljice, s katero bi se igrala. (Lejla Čufurovič)

*Učence sva vprašali, kaj jim je v šoli vseč oziroma, kaj radi delajo:*

- ☺ Rad barvam s suhimi barvicami. (Miha Frantar)
- ☺ Ko imamo na urniku likovno. (Luka Stržinar)
- ☺ Ko delamo naloge. (Timotej Podakar)
- ☺ Ko smo slikali mamice. (Klara Slatnar)
- ☺ Ko smo tekli in sem bil prvi. (Leon Čeh)
- ☺ Ko gremo v telovadnico. (Rok Frantar in Domen Vrhovnik)
- ☺ Ko sem dežuren. (Mark Stubljar)
- ☺ Tabla, ker se pomika gor in dol. (Danaja Kosmač)
- ☺ Računam. (Andraž Špendal)
- ☺ Da imam nove prijateljice. (Lejla Čufurovič)
- ☺ Rišem. (Maja Kolarič)
- ☺ Hodim v šolsko knjižnico in izberem veliko knjig. (Tamara Boštar)
- ☺ Pripovedujem za bralno značko. (Karolina Hladnik)
- ☺ Telovadba. (Maruša Pogačar)
- ☺ Režem in lepim. (Metod Langus)

*Nekaterim pa tudi kaj ni vseč:*

- ⊗ Ne maram računati. Seštevati je dobro, odštevati pa ne. (Luka Stržinar)
- ⊗ Ni mi vseč, ker moram vsak dan zgodaj vstati. (Rok Frantar)
- ⊗ Ko sem dežuren. (Andraž Špendal)
- ⊗ Kadar moram delati domače naloge. (Tamara Boštar)
- ⊗ Ker se ne morem ves čas igrati kot v vrtcu. (Leon Čeh)
- ⊗ Kadar se v krogu pogovarjamo. (Klara Slatnar)
- ⊗ Kadar dečki vzamejo vse lego kocke. (Karolina Hladnik)



Grega Kranjec,  
D 4.b

# Steziice

## 1. b



TAKO SO PRVOŠOLCI  
RAZMIŠLJALI O  
PRVIH ŠOLSkih  
DNEH:

KAJ PA PRAVIJO  
OB KONCU  
PRVEGA  
ŠOLSKEGA LETA?

- Želel sem si, da se bom kaj naučil. (Luka Č.)
- Želela sem si, da bomo imeli dobre učiteljice. (Izabela)
- Želela sem si, da bom spoznala nove prijatelje. (Taja)
- Nisem vedela, katere učiteljice bomo imeli. (Klavdija)
- Želela sem si, da bi delali čim več izdelkov. (Zala)
- Želel sem si, da bi se v šoli »fajn« imeli. (David)
- Želel sem si, da bi bilo v šoli veliko novih stvari (nove igre). (Jasmin)
- Želel sem si, da bi se v šoli kaj igrali. (Luka Z.)
- Zanimalo me je, kaj novega bomo spoznali in kakšne nove naloge bomo delali. (Luka Č.)
- Mislila sem, da bomo prvi šolski dan dobili kresničke. (Lucija Marija)
- Strah me je bilo, da bomo dobili prvi šolski dan kakšne težke naloge. (Zala)

### VŠEČ MI JE (BILO), KO:

- ustvarjamo z vodenimi barvami. (Luka Z.)
- smo delali gregorčke. (Jerca, Anže)
- smo se začeli učiti računati. (Lucija Marija)
- delali hiške. (Maša)
- sva se spoznala z Jušem. (Anže)
- smo z vročim lepilom delali gregorčke. (Juš)
- smo delali avtomobile iz plastelina. (Dejan, Jadran)
- sem se spoznala z Izo in z drugimi novimi prijatelji. (Klavdija)
- imamo v razredu tudi male živali. (Larisa)
- gremo v telovadnico. (Maša, Zala)
- smo se vozili s kolesom. (Jadran, Luka Z., Dejan, Klavdija)
- smo šli na plavanje. (Jasmin)
- v šoli kaj novega spoznamo. (Luka Č.)
- smo šli na pohod. (Anže)
- smo se vozili z rolerji. (Jerneja)
- gremo na igrišče. (Maša)
- smo tekli kros. (Juš)
- smo šli plavat v bazen. (Jadran)
- smo spoznali nove zvezke. (Luka Č.)
- smo slikali cvetoča drevesa s prsti. (Lucija Marija)
- pišemo vzorčke. (Taja)
- smo začeli pripovedovati pravljice za bralno značko. (Jerneja)
- smo se prve dneve v šoli igrali. (Maša)



učenke in učenci 1. b  
na TRAVNATI PREPROGI

## KDO JE NAPRAVIL VIDKU SRAJČICO?

V pravljici so Vidku pomagali ovca, grm, pajek, rak in ptičica, ki mu je sešila novo srajčico.

Tudi mi smo hoteli Vidka razveseliti in mu srajčico podariti.

Pa ne le ENO, sešili smo mu jih kar osemnajst! ☺



V prvih razredih smo letošnje leto sodelovali v projektu Pasavček. Razmišljali smo o prometni varnosti in varni vožnji v avtomobilu – uporaba varnostnih pasov in otroških varnostnih sedežev. Želeli smo, da bi to sodelovanje v nas pustilo odločilnejši pečat, da bi v konkretnih situacijah samostojno in predvsem dosledno uporabili pridobljena in poglobljena znanja.

Septembra smo z otroki imeli tehniški dan z naslovom **VARNA ŠOLSKA POT in OGLED POLICIJSKE POSTAJE**. Skupaj s policistom smo se sprehodili po varni šolski poti. Osmislili smo pomen nošenja rumenih rutic, kresničk in svetlih oblačil.

Na Policijski postaji Tržič, smo poudarili pomen **VARNOSTI OTROK**, ko se kot pešci vključijo v promet. Pogovor se je dotaknil tudi vožnje v avtomobilu, uporabe otroških varnostnih sedežev ter varnostnih pasov. Prilagamo tudi nekaj slikovnih utrinkov tega srečanja:



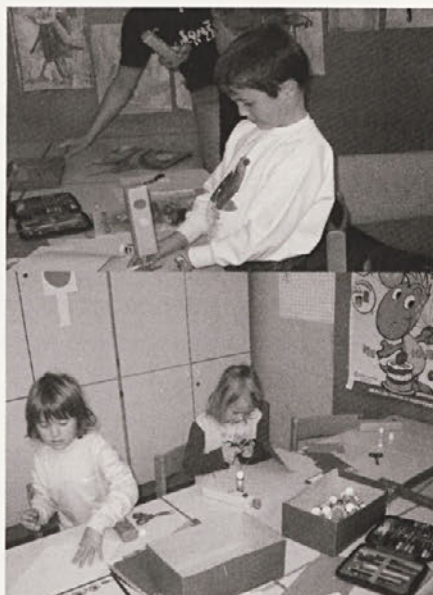
Prihod na policijsko postajo Tržič: PRIJAZEN SPREJEM 😊



Oktober smo z otroki pripravili tehniški dan z naslovom **PROMETNA VARNOST**. Z otroki smo se pogovarjali o varni poti v šolo in iz nje. Spoznali smo prometne znake, ki so pomembni za pešce. Delo smo nato nadaljevali v 4 delavnicah:

- IZDELOVANJE AVTOMOBILA IZ PAPIRJA
- IZDELOVANJE »LEGO KONSTRUKCIJE«: PROMETNA KONSTRUKCIJA iz lego gradnikov
- IZDELOVANJE PROMETNIH ZNAKOV
- IZDELOVANJE SEMAFORJA

Prilagamo tudi nekaj slikovnih utrinkov:



V mesecu februarju smo se z otroki pogovarjali o cestnih vozilih. Podrobneje smo se ustavili ob različnih avtomobilih. Razmišljali smo, kako pred vožnjo z avtom poskrbimo za **VARNOST**. Poudarili smo pomen varnostnega pasu ter otroškega varnostnega sedeža. Otroci so nato izdelali vozila iz plastelina.



## V 1.B RAZREDU

Gregorjevo je star tržiški običaj, ki se praznuje 11. marca, na predvečer sv. Gregorja. Gregorjevo je čas, ko se "ptički ženijo" in je pravzaprav pozdrav luči in svetlobi. Včasih je bil to predvsem praznik čevljarjev, saj so takrat nehali delati pri luči.

Tudi mi, prvošolci, smo se ustavili ob tem običaju in skupaj izdelovali »gregorčke«, ki so nam prav dobro uspeli. ☺

## Tukaj so naši besedni vtisi:

- 📖 Všeč mi je bilo, ker smo v skupini sodelovali in se nismo kregali. (Lucija Marija)
- 📖 Všeč mi je bilo, ko smo delali slamnato streho. (Jerneja)
- 📖 Všeč mi je bilo, ko smo barvali hišo in streho s tempera barvami. (Maša)
- 📖 Všeč mi je bilo, ko smo barvali. (Jerca)
- 📖 Všeč mi je bilo, ko smo postavljale ograjo in okolico. (Larisa)
- 📖 Všeč mi je bilo, ko smo delali zavese. (Zala)
- 📖 Všeč mi je bilo, ko smo barvali hišo s tempera barvami. (Hana)
- 📖 Všeč mi je bilo, ko smo delali ograjo z vročim lepilom. (Izabela)
- 📖 Všeč mi je bilo, ko smo barvali s tempera barvami. (Taja)
- 📖 Všeč mi je bilo, ko smo urejale okolico hiše. (Klavdija)
- 📖 Všeč mi je bilo, ko smo barvali streho. (David)
- 📖 Všeč mi je bilo, ko smo posadili čopič kot drevo in ga pobarvali. (Jasmin, Jadran)
- 📖 Všeč mi je bilo, ko smo si pomagali med seboj. (Anže)
- 📖 Všeč mi je bilo, ko sem sam rezal drevesne vejice s kleščami in lepil ograjo z vročim lepilom. (Luka Z.)
- 📖 Všeč mi je bilo, ko smo barvali hišo s tempera barvami in ko sem sam lepil ograjo z vročim lepilom. (Juš)
- 📖 Všeč mi je bilo, ko smo barvali s tempera barvami, ko sem sam rezal drevesne vejice s kleščami in lepil ograjo z vročim lepilom. (Dejan)



GREGORČKI V  
SLIKAH  
učenci in učenke 1.b

## V 1.A RAZREDU



Takole vztrajno in potrpežljivo sta Rok in Luka lepila slamice na streho »gregorčka«.



Hišica ima že okna in vrata, treba je narediti še streho in urediti okolico hiše.



Vsi štirje »gregorčki« so končani.



Iz škatlic in papirja smo izdelovali prometne znake, semaforje in avtomobilčke.

V toplih pomladnih dneh, med 12. in 16. aprilom 2007, smo se podali na dolgo, a zelo prijetno in zanimivo potovanje. Organizirali smo strokovno ekskurzijo izbirnih predmetov: življenje človeka na Zemlji, francoščina in nemščina. In se odpravili raziskovat Pariz - eno največjih in najbolj zanimivih svetovnih prestolnic, mesto z okoli devet milijoni ljudi, mesto umetnosti, kulture, mode, romantike, tudi mesto velikih socialnih nasprotij.

Ekskurzije se je udeležilo 84 učencev iz sedmega, osmega in devetega razreda, ki jih je spremljalo šest učiteljic: Mirjana Rozman, Melita Učakar, Irma Gabrovšek, Dina Pintarič, Tjaša Švab in Tatjana Lah. Učenci so spoznali Pariz in Francijo iz geografsko-zgodovinskega vidika ter se urili v samostojni komunikaciji v tujem jeziku. Spoznati tujo deželo in ljudi pomeni spoznati ne le njene naravne in kulturne znamenitosti, ampak spoznati tudi njihovo kulturo in način življenja, razvijati čut strpnosti in spoštovanja do ljudi različnih ras, ver, kultur. Vse to pa lahko spoznamo in doživimo le, če zavestno razvijamo naše sposobnosti izražanja v tujem jeziku. In ker Francozi zelo ne radi govorijo angleško, smo si večkrat mislili, kako bi bilo enostavno, če bi znali vprašati v francoščini, ki tako lepo zveni.

Dva avtobusa »bistriških« učencev na poti v Francijo. Po približno 16-urni vožnji smo v zgodnjih dopoldanskih urah petka prispeli na obrobje Pariza, kjer je od leta 1992 največji evropski Disneyev zabavišni park. Hoteli, postavljeni okoli jezera, omogočajo obiskovalcem, da raziščejo to čarobno kraljestvo, katerega privlačnosti segajo od rahlo srednjeveškega gradu s Trnuljčico do znanstvenofantastičnega okolja a la Jules Verne. Dan v **Disneylandu** je prehitro minil, saj park ponuja kopico raznovrstnih naprav za sproščanje adrenalina, iger, predstav, sprevodov z junaki iz Disneyevih risank. Vsem je bil zelo všeč vlak Indiana Jones, ki je bil še in še razburljiv. Zanimiva je bila vožnja z brodom pri piratih iz Karibov, pa vožnja z raketo. Da smo bili vsi zelo veseli in razigrani, čeprav nekoliko utrujeni, je videti iz skupinske slike, ko smo sklenili dan pravljičnih dogodivščin med junaki Walta Disneya.



Sobotni program je bil izjemno pester, saj smo si ogledali vse največje pariške znamenitosti in okusili kanček velemeščanskega življenja Parižanov.

Sprva smo se sprehodili ob reki Seni do mogočne katedrale **Notre-Dame**. Nobena cerkev nima tako pisane zgodovine kot Notre-Dame de Paris, ki jo po pravici imenujejo »župnijska cerkev francoske zgodovine«. Zidati jo je začel Maurice de Sully leta 1163. Vanjo gre lahko 9 tisoč ljudi, saj je dolga 130 metrov in široka 48 metrov. Njena dva zvonika se vzdigujeta 69 metrov nad osnovnico. V južnem zvoniku je zvon, ki tehta 13 ton, imenovan čmrlj, njegov kembelj pa je težak skoraj pol tone.

Bronasti petelin na tem stolpu se vzdiguje devetdeset metrov nad Parizom. Katedrala hrani dragocene umetnostne zaklade.

Najbolj nestrno smo pričakovali vzpon na **Eifflov stolp**. Vreme je bilo jasno, sončno, zato je bil razgled iz stolpa na mogočno mesto zares čudovit. Eifflov stolp je danes med največjimi znamenitostmi francoskega glavnega mesta. Leta 1889 je bila v Parizu Svetovna razstava umetnosti in za to priložnost je Gustave Eiffel naredil načrt za kovinski stolp. Gradili so ga dve leti, od 1887 do 1889. Stolp je zgrajen iz 120.000 kovinskih delov s skupno težo 10.000 ton. Kljub temu stolp obremenjuje podlago le s podobnim pritiskom, kot obremenjuje stol sedeči človek. Prva etaža stolpa je na višini 57 metrov, druga na 155 metrih in vrh na 300 metrih. Leta 1954 so za potrebe televizije namestili še dodatne antene, tako da je stolp »zrastel« na 320,75 metra. Do leta 2005 so ga že šestkrat prebarvali.



Obiskali smo grobnico Napoleona Bonaparteja, se zapeljali do znamenite pariške univerze Sourbona, do Slavoloka zmage na znamenite Elizejske poljane. **Slavolok zmage** je največje krožno križišče na svetu. Povezuje kar 12 avenij, med njimi največja in najbolj znana so Elizejske poljane. Slavolok je dal zgraditi Napoleon za spomin na svoje zmage leta 1806, toda predenj je bila gradnja zaključena, je začel izgubljati in zato so projekt začasno odložili. Končan je bil leta 1836 – 30 let pozneje.

# Stezi

Opazovali smo mogočno palačo **Louvre** z znamenito piramido. Na desnem bregu Sene je dal Filip Avgust postaviti grad, ki ga je kralj Karel V. spremenil v svoj sedež. Ta grad je dal Franc I. podreti in sezidati na njegovem mestu novo palačo, ki so jo še povečali Henrik IV., Ludvik XIII., Ludvik XIV., Napoleon I. in Napoleon III. Po francoski revoluciji je postal Louvre narodni muzej. Ima šest oddelkov: orientalske, egipčanske, grške in rimske starine, slikarstvo in kiparstvo. Človek bi potreboval več let, če bi si hotel natančno ogledati vse umetnine slavnih umetnikov, ki so zbrane v palači Louvre, zato bomo v Pariz še šli.



Popoldne smo imeli prosto za ogled in nakupe v velikem trgovskem centru v modernem delu Pariza, imenovanem La Defense. Proti večeru pariške ulice in trgi zares zaživijo. Sprehodili smo se mimo t.i. rdeče ulice na čudovit grič **Montmartre**.

Njegove ulice so polne majhnih kavarnic in trgi pouličnih slikarjev, ki portretirajo turiste, rišejo karikature ali pa izseke mesta in njegove znamenite zgradbe. Tudi nekaj učencev si je privoščilo portet. Nad trgom se dviga bazilika z imenom Sacre-Cour, kar pomeni »sveto srce« in od tam smo imeli prekrasen pogled na nočni Pariz, na mesto ob Seni v lučkah. Doživeli smo tudi svojevrsten ognjemet iz Eifflovega stolpa. Zares smo uživali.



V nedeljo smo se že zgodaj odpravili iz Pariza proti Versaillesu, kjer smo si ogledali bogastvo absolutističnega vladarja, t.i. Sončnega kralja Ludvika XIV. Znameniti dvorec si je vredno ogledati zaradi izjemnih zakladov likovne umetnosti, ohranjenih oblek, pohištva in druge opreme iz časa življenja imenovanega kralja in njegove soproge Antoniette. Dvorec obdajajo parki z veliko zelenja in ribniki.

To je le nekaj utrinkov našega raziskovanja, spoznavanja in doživljanja Pariza. Ob vrnitvi v jutranjih urah ponedeljka smo si bili edini, da je ekskurzija zadovoljila vsa naša pričakovanja, da smo se imeli zelo lepo in da bi radi naslednje leto spet kam potovali.



Žan Mihelič, 7.b  
Mentorica: Mirjana Rozman

Am Donnerstag, den 12. April um 17. Uhr, haben wir uns auf den Weg nach Paris gemacht. Der Weg war lang aber am Freitag morgen waren wir in Paris. Den ganzen Tag waren wir in Disneyland. Es war super! Am Samstag haben wir Eiffelturm und Notre Dame gesehen und wir waren in einem Shopping Zentrum. Dort haben wir eingekauft und im McDonalds gegessen. Am Sonntag haben wir Versailles besucht und danach sind wir wieder nach Hause gefahren. Der Weg war lang, aber wir haben es geschafft!



Prispevek: Irma Kovač  
FOTO: Žan Dolinar, 7.c in Dina Pintarič





BONOLE, zmagovalni ekipi OŠ BISTRICA, foto: Žan Dolinar, 7.c in Domen Malovrh, 7.c



SREČANJE Z ZAMEJSKIMI SLOVENCMI V CELOVCU, foto: Jan Bertoncej, 7.a



SREČANJE Z ZAMEJSKIMI SLOVENCMI V BOROV LJAH, foto: Žan Dolinar, 7.c



RAZSTAVA LIKOVNIH DEL, foto: Žan Dolinar, 7.c

KNJIGOBUBE, foto: Dina Pintarič



KOŠARKA - ŠOLSKA LIGA, zmagovalna ekipa OŠ BISTRICA, foto: Dina Pintarič



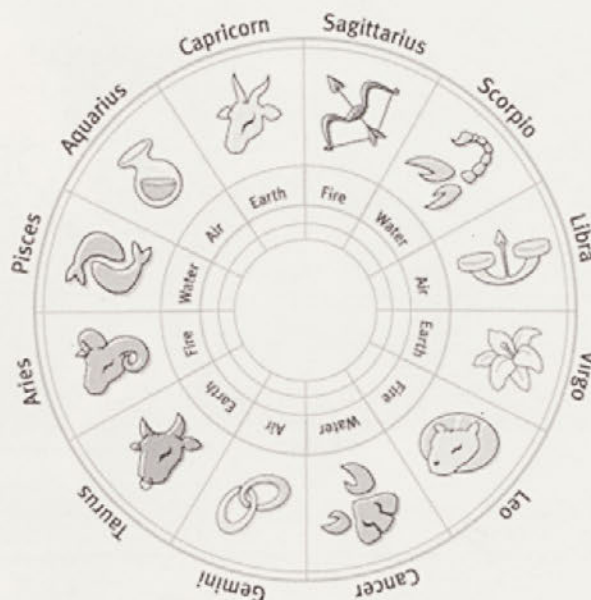
SPET DOMA, nastop PZ BISTRICA v oddaji z Andrejem Jermanom, foto: Dina Pintarič



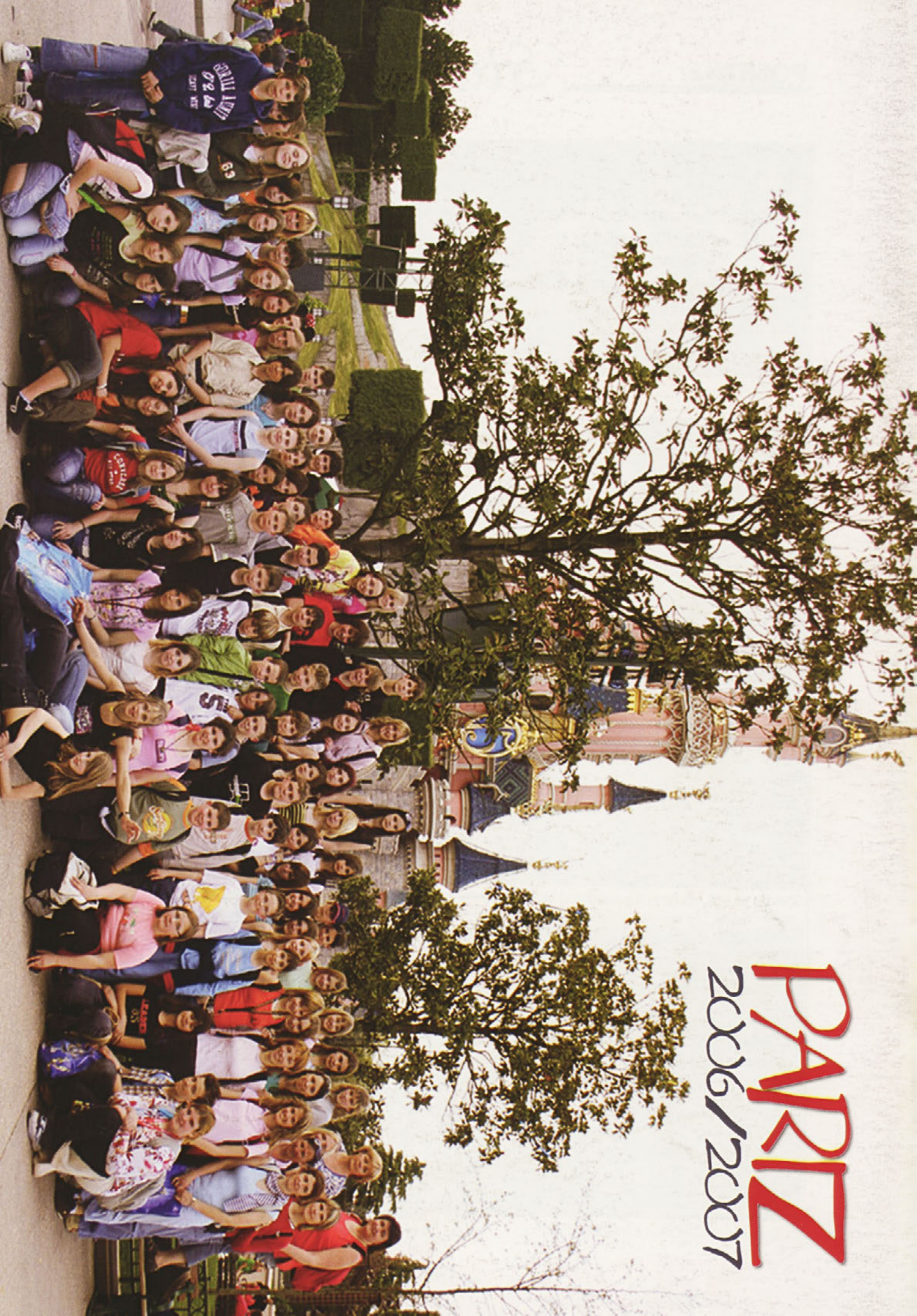
PEVSKI ZBOR, nastop ob materinskem dnevu, foto: Dina Pintarič

BOŽIČNONOVOLETNI KONCERT, foto: Žan Dolinar, 7.c

Počitnice so že pred vrati in če radovednost ne da ti spati, brž preberi kaj poletje ti napoveduje mogoče ostaneš doma ali odpotuješ na tuje...



|                                                                                                                                                                                                                                                        |                                                                                                                                                                                                                              |                                                                                                                                                                                                                                  |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| <p><b>OVEN (21.3.-20.4.)</b><br/>V poletnih mesecih boš še posebej dobro razpoložen, saj se ti obeta ogromno novih priložnosti in spoznanj. Pozabi na stare zamere in spoznal boš, da je življenje lepo.</p>                                           | <p><b>BIK (21.4.-21.5.)</b><br/>To poletje boš srečal nekoga, ki ga že dolgo nisi videl. Srečanje bo prijetno, saj ti bo odprlo številne poti in ti bo dalo nov zagon.</p>                                                   | <p><b>DVOJČKA (22.5.-21.6.)</b><br/>Začetek poletja bo naporen, a tvoj trud bo kmalu poplačan. Pazi na svoje zdravje in imej odprte oči, saj nesreča nikoli ne počiva. Ob koncu poletja boš spoznal nekoga zanimivega.</p>       |
| <p><b>RAK (22.6.-22.7.)</b><br/>To poletje bo sreča na tvoji strani. Obeta se ti zanimivo potovanje, kjer boš spoznal nove prijatelje in mogoče celo svojo pravo ljubezen.</p>                                                                         | <p><b>LEV (23.7.-23.8.)</b><br/>Ne dovoli, da bi ljudje vplivali na tvoje odločitve. Misli s svojo glavo, saj boš le tako poletje preživel tako, kot si želiš. Ne pozabi na prijatelje, saj pričakujejo tvojo pozornost.</p> | <p><b>DEVICA (24.8.-22.9.)</b><br/>V ljubezni se boš odločil za velik korak in tega ne boš obžaloval. Ljudje bodo presenečeni nad tvojo odločnostjo, ti pa z optimizmom glej v prihodnost.</p>                                   |
| <p><b>TEHTNICA (23.9.-23.10.)</b><br/>Odločil se boš, da ne boš ponavljal starih napak in boš stvari obrnil sebi v prid. Bodi previden, kajti nevarnost preži na vsakem koraku. Vseeno lahko pričakuješ veliko razburljivih doživetij.</p>             | <p><b>ŠKORPIJON (24.10.-22.11.)</b><br/>Julij bo minil v znamenju počitka in nabiranja novih moči, v avgustu pa te lahko zadane Amorjeva puščica, ki ti bo mešala glavo še celo jesen.</p>                                   | <p><b>STRELEC (23.11.-21.12.)</b><br/>To poletje boš dobre vole in zaupanja vase. Ljudje okoli ebe znajo biti presenečeni in nevoščljivi, a bodi odločen, saj e to prvi korak k sreči. Na morju te čaka presenečenje.</p>        |
| <p><b>KOZOROG (22.12.-20.1.)</b><br/>Pomladna ljubezen se bo nadaljevala tudi poleti in oseba, ki ti je že v preteklosti želela prekrižati načrte bo spoznala, da si odločen in trmast, zato z njo ne bo več težav. Vseeno previdnost ne bo odveč.</p> | <p><b>VODNAR (21.1.-18.2.)</b><br/>To poletje bo nakupovanje tvoja velika strast, zato pazi na svojo denarnico. Radodaren boš tudi do svojih bližnjih in to ti bodo z veseljem vračali. Ljubezen je pred vrati ...</p>       | <p><b>RIBI (19.2.-20.3.)</b><br/>Čeprav znaš misliti s svojo glavo, upoštevaj nasvet starejših. Vide boš, da imajo prav. Sreča bo na tvoji strani, tvoje odločitve pa te lahko pripeljejo zelo daleč. Finančnih težav ne bo.</p> |



# PARIZ

2006/2007